யுத்தங்கள் ஏன் ஏற்படுகின்றன?

கமலா குணராசா

?

·64
ணரா

ஸ்ரீ லங்கா வெளியீடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யுத்தங்கள் ஏன் ஏற்படுகின்றன?

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

பொது சன நூலகம்
20 FEB 1997
மாநகராட்சி மன்றம்
யாழ்ப்பாணம்

கமலா குணராசா

★

ஸ்ரீ லங்கா வெளியீடு,
காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூ. 3-00

118651

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

301.64

யுத்தங்கள் ஏன் ஏற்படுகின்றன?

உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை மக்கள் யுத்தங்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இன்று யுத்தங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்று மக்கள் மனதில் தோன்றியதால் பல போர்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. பழைய புராதன தமிழ் இலக்கியங்களில் போர், வீரம் என்பவற்றிற்கே முதலிடம் கொடுத்துப் பாடப்பட்டுள்ளன.

ஆதியில் ஒரு குடும்பமாக இருந்த மக்கள் காலம் செல்லச் செல்ல பல குடும்பங்களாகப் பெருகினர். இந் நிலையில் வல்லமை பொருந்திய ஒருவன் தலைமைப் பதவியை ஏற்றான். அப்பத

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

விக்குப் போட்டியிட்டவர்கள் தமக்குத் துணையாக மக்களைத் திரட்டிப் போரிட்டனர். இவ்வாறு குடும்பங்களிடையே தோன்றிய போர் நாளடைவில் வளர்ச்சியடைந்து, முடியாட்சி தோன்றிய காலத்தில் அயல் நாடுகளுடனும் நடைபெற்றது. மக்களைப் பெருமளவில் போர்த் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதுடன் கட்டாயமாகப் போரில் ஈடுபடவும் செய்தார்கள்.

முடியாட்சி உலக நாடுகளில் நடந்த காலகட்டத்தில் அரசனின் கீர்த்தி புகழ் என்பன அண்டை நாடுகளைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளையடிப்பதன் மூலம் பெறப்பட்டன. எனவே காலத்திற்குக் காலம் தலைமைப் பதவிக்காக உள்நாட்டுப் போர்களும், ஆதிக்க வெறியினால் அந்நிய தேசங்களுடனும் போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

தலைமைப் பதவிக்காக ஆதியில் தோன்றிய போர்கள் பின்னர் தேசங்களைப் பிடிக்கும் போர்களாகவும், எல்லைகளைக் காக்கும் போர்களாகவும் மதப் போர்களாகவும், வம்சப் போர்களாகவும் ஏகாதிபத்தியப் போர்களாகவும் காலத்திற்குக் காலம் நாட்டிற்கு நாடு வேறுபட்டு நடைபெறுகின்றன. புராதன காலத்தில் மக்கள் கட்டாயம் போரில் ஈடுபடல் வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு இருந்தது அரசன் மட்டுமல்லாது பிரபுக்களும், செல்வந்தர்களும், படைப்பலம் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஒருவன் சமூகத்தில் மதிக்கத்தக்கவனாக இருக்க வேண்டுமாயின் அவன் அடக்கு முறைகளைக் கையாண்ட தனது மதிப்பைப் பெற்றான்.

எந்த ஒரு காலகட்டத்திலும் உலகில் யுத்தம் நடைபெறவில்லையென்று கூறமுடியாது. இடையறாது உலகின் சில பகுதிகளில் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக யுத்தம் நடைபெறுகின்றது. இந்த யுத்தங்கள் நடைபெறுவதற்கு நாடுகளைக் கைப்பற்றும் ஆசை, ஏகாதிபத்திய விஸ்தரிப்பு என்பவற்றுடன் வம்சங்களுக்கிடையேயான போட்டி, வர்த்தகப் போட்டி, உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகள், மதம், சித்தாந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள், சுதந்திர உணர்வு என்பன காரணங்களாக அமைந்திருப்பதை நாடுகளின் சரித்திர வாயிலாக நாம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

அரசவம்சப் போர்கள்

உலக வரலாற்றில் அரசவம்சப் போர்கள் ஏராளம் நடைபெற்றுள்ளன. தலைமைப் பதவியைக் கைப்பற்றுவதற்காக அரசவம்சங்களிடையே ஓயாத மோதல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதாரணமாக இங்கிலாந்தினதும் தென்னிந்தியாவினதும் அரச
வம்சப் போர்களைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

ரோமானியச் சக்கரவர்த்தி கிளாடியஸ் காலத்தில் இங்கி
லாந்துரோமானிய சாம்ராச்சியத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது.
கி. பி. 410 வரை பிரித்தானியா, ரோமானியப் பேரரசின் கீழ்
இருந்தது. கி. பி. 410-ம் ஆண்டு ரோமானியர் இங்கிலாந்தை
விட்டு வெளியேறியவுடன் இங்கிலாந்தின் மக்களால் தமது
நாட்டை ஆள முடியவில்லை. வட ஐரோப்பாவிலிருந்த 'டியூட்
டானிய' மக்கள் பெருமளவில் இங்கு வந்து குடியேறினார்கள்:
இவர்களில் ஆங்கிள்கள், சாக்சன்கள், ஜூட்டுக்கள் என மூன்று
பிரிவினர் இருந்தார்கள். இம் மூன்று பிரிவினரும் இங்கிலாந்தில்
ஏழு இடங்களில் ஏழு இராச்சியங்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.

இந்த ஏழு அரசுகளும் தம்முள் ஒன்றோடொன்று போர்
செய்து வலியற்ற நாடுகளைக் கைப்பற்றின. எக்பேட்டு (கி. பி.
(802-839) அரசன் காலத்தில் வெசெக்ஸ் என்ற இராச்சியம்
(ஏழு இராச்சியங்களிலொன்று) முன்னணியில் திகழ்ந்தது. இங்கி
லாந்தின் பெரும்பகுதிக்கு இவன் அரசனாக இருந்தான். இவன்
பின் ஆண்ட மன்னர்கள் வலிமையற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.
இவர்களுடைய காலத்தில் 'டேனியர்கள்' நாட்டில் பல பகுதி
களுக்கும் கப்பல்களில் வந்திறங்கினர். கி. பி. 978 - 1016 வரை
இங்கிலாந்தை ஆண்ட எதல்ரெகு என்ற அரசன் திறமையற்ற
வன். டேனியர்களைப் பகைத்துக் கொண்டான். டேனிய அரசனான
கான்யூட் 1016-ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தை தன் ஆதிக்கத்திற்குட்
படுத்தி 1035-ம் ஆண்டு வரை நாட்டை ஆண்டான். இவன்பின்
வந்தவர்கள் திறனற்றவர்களாயிருந்ததால் 1042-ம் ஆண்டு
இங்கிலாந்தைப் பழைய அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்த எட்வேர்ட்
என்பவன் ஆளத்தொடங்கினான்.

இவன்பின் ஆண்ட மன்னர்களின் காலத்தில் போர்கள்
நடைபெற்றன. 'நர்மானியராட்சி' கி. பி. 1066-ம் ஆண்டு இங்கி
லாந்தில் ஆரம்பமானது. நர்மானியனான முதலாம் வில்லியம்
ஹெரால்ட் மன்னனை, ஹேட்டிங்ஸ் என்ற இடத்தருகில் நடந்த
போரில் தோற்கடித்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றி நாடு முழுவதை
யும் தன் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வைத்திருந்தான். ஆறும் ஹென்றியின்
ஆட்சிவரை இவ்வம்சம் ஆட்சி செய்தது.

ஆறும் ஹென்றிக்கு மகன் இல்லாததால் அடுத்த வாரிசுக
ளான சமர்செட்டும் யார்க்கும் போட்டியிட்டனர். போர் பலகாலம்

தொடர்ந்து நடந்தது. இதில் வெற்றியடைந்த ஏழாம் ஹென்றி
தியூடர், மூன்றும் எட்வர்டின் மகன் ஜோனின் வழி வந்தவனா
வான். இவனது ஆட்சியுடன் 'தியூட வம்ச' ஆட்சி ஆரம்பமா
கியது. கி. பி. 1485 — 1603 வரை தியூட வம்ச ஆட்சிக்காலம்.
இவன் யார்க் வம்ச அரசகுமாரியை மணந்து இவ்வம்சத்தின்
நட்புறவை சம்பாதித்துக் கொண்டான். கி. பி. 1603-ம் ஆண்டு
மேரி எலிசபெத் வாரிசு இல்லாமல் இறந்ததும் ஏழாம் ஹென்றி
யின் வழிவந்த ஸ்கொட்லாந்து மன்னன் ஆறும் ஜேம்ஸ் மன்ன
னானான்.

இவனது ஆட்சியுடன் ஸ்ருவட் வம்ச ஆட்சி தொடங்கியது.
இரண்டாம் சார்ல்ஸுக்குப் பின் யார்க் கோமகன் இரண்டாம்
ஜேம்ஸ் பட்டத்திற்கு வந்தான். 1685-ம் ஆண்டு மான்மத்
கோமகன் தானே பட்டத்திற்கு வாரிசு என்று புரட்சி செய்
தான். ஆனாலும் அவன் தோற்கடிக்கப்பட்டு உயிரிழந்தான்.
1714-ம் ஆண்டு ஆன் அரசி இறக்கும்போது வாரிசு இல்லாமை
யால் ஹனோவர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஜார்ஜ் (முதலாம் ஜேம்
சின் கொள்ளுப் பேரன்) அரசுரிமை நிருணயச் சட்டப்படி அரச
னானான். இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் காலத்திற்குக் காலம் அரச
வம்சங்களிடையே போர் நடைபெற்று வலிமை பெற்ற அரச
வம்சம் அரசைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்துள்ளது.

தென்னிந்திய வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் அங்கு நடந்த
அரச வம்சப் போர்களும் பலவாகும். இங்கு சேர, சோழ, பாண்
டிய வம்சங்கள் புராதன காலம் தொட்டு ஆட்சி செய்துள்ளன.
சோழரின் தலைநகர் உறையூர், பாண்டியரின் தலைநகர் மதுரை,
சேரரின் தலைநகரம் வஞ்சிமாநகரம்; கி. பி. 190-ம் ஆண்டின்
சேர அரசன் குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை, பாண்டி
யர், சோழர் ஆகிய அரச வம்சங்களுடன் போர் செய்து வென்று
தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினான். பின்னர் சோழவம்ச அர
சர்களில் கரிகாலன், பாண்டியர், சேரர், வேளிர் ஆகிய வம்சங்
களைத் தோற்கடித்து தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினான், கி. பி.
210-ம் ஆண்டில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பகைவர்களை
வென்று மீண்டும் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தினான். இவர்களின்
சுாலத்திற்குப் பிற்பட்ட 3-ம் நூற்றாண்டுகளும் இருண்டகாலம்;

3-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாதாபிச் சாளுக்கியர், காஞ்சி
புரப் பல்லவர், மதுரைப் பாண்டியர் ஆகிய அரச வம்சங்களு
டன் போரிட்டு அரசைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செலுத்தினர். தட்
சிண பீடபூமியை மௌரிய வம்சம் கைப்பற்றியது. பின்னர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இதை சாதவாகன அரச வம்சம் தனதாக்கியது. வாகாடக வம்சம், கதம்பர், களப்பிரர் ஆகிய அரச வம்சங்கள் இராச்சியங்களைப் போர் செய்து கைப்பற்றி ஆண்டு வந்தன. பல்லவ அரச வம்சத்திற்கும் சாளுக்கிய அரச வம்சத்திற்கும் அடிக்கடி தொடர்ந்து போர்கள் நடைபெற்றன. பல்லவ அரச வம்சத்திற்கும் பாண்டிய அரச வம்சத்திற்கும் போர்கள் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்றுள்ளன. தொடர்ந்தும் பல அரச வம்சங்கள் போட்டியிட்டன.

இறுதியில் கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 350 ஆண்டுகள் வரை தமிழ்நாடு சோழ அரச வம்சத்தவர் வசம் இருந்தது. இவர்களுக்கும் பாண்டிய வம்சம், பல்லவ வம்சம், ராஷ்டிர கூட வம்சம், சாளுக்கிய வம்சம், இலங்கையில் ஆட்சி செய்த அரச வம்சம் (5-ம் மகிந்தன்) ஆகியவற்றிற்கும் அடிக்கடி போர்கள் நடைபெற்றன. இவர்களது ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் பாண்டிய அரச வம்சம், சாளுக்கிய வம்சம், வெலநாட்டுச் சோடர் வம்சம் என்பன சோழ அரசுக்கெதிராக போர் செய்தன. பின்னர் பாண்டிய சோழ வம்சத்தை வீழ்ச்சியடையச் செய்து ஆதிக்கம் பெற்றனர்.

எந்தவொரு நாட்டிலும் போர் நடைபெறாத காலகட்டம் இருக்கவில்லை. ஒரு வம்சம் மற்றைய வம்சத்தை அழிப்பதையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு அரச வம்சங்களையும், மக்களையும், நாடுகளையும் அழித்து வந்துள்ளன. எனவே இவற்றின் அழிவுகளைப் பிற்காலத்தவர்கள் உணர்ந்து கொண்டதால்தான் போரை வெறுத்துப் போர் நடைபெறுவதைத் தடுத்து வருகிறார்கள்.

ஏகாதிபத்தியப் போர்கள்

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வலிமை பெற்ற அரசர்கள் அண்டை இராச்சியங்களை மட்டுமன்றி தமது நாட்டிற்கு வெகு தூரத்திலுள்ள நாடுகளையும் கைப்பற்றித் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிப் பெரும் ஏகாதிபத்தியங்களை நிறுவியுள்ளார்கள். இவ்வாறு நடைபெற்ற போர்கள் ஏகாதிபத்தியப் போர்கள் எனப்படும். புராதன காலத்தில் எகிப்து நாட்டில் வலிமை மிக்க அரசு இருந்தது. அரசியலிலுள்ள நாடுகளையெல்லாம் ஃபேரோஸ் என்ற எகிப்திய தலைவர்கள் போர் செய்து தமதாட்சிக்குட்படுத்தி இந் நாடுகளின் செல்வங்களைச் சூறையாடித் தம் நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து தமது கட்டிடம், கலை, கலாச்சாரம் என்பனவற்றை அபிவிருத்தி செய்யப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணம்

அடுத்ததாக ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டியவர்கள் கிரேக்கர் எனலாம். கி. மு. 500-ஆம் ஆண்டளவில் பெரிகில்ஸ் என்ற அதென்ஸ் நகரத் தலைவன் ஆதிக்கத்தை விஸ்தரித்தான். 'ஸ்பாட்டா' என்ற அரசு இவனை எதிர்த்தாலும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுப் போர்களினாலும் அதென்ஸ் இராச்சியம் நிலை குலைந்ததும் மசிடோனிய அரசனான இரண்டாம் பிலிப்பின் மகன் மகா அலெக்சாந்தர் அரசனாகிப் பெரும் ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டினான். இவனது ஆட்சிக்காலம் கி. மு. 353 — 323 வரை. இவனது தந்தை கொல்லப்பட்டதும் நாட்டில் கலவரங்கள் தோன்றின. ஒரு பக்கம் கிரேக்கரும் மறுபக்கம் திரேசியரும் கிளர்ச்சி செய்தனர். இவர்களை அலெக்சாந்தர் போரில் வென்றான். தெஸ்ஸாலியரையும், தீப்ஸ்யும் அடக்கி நாடு திரும்பியதும் அலெக்சாந்தர் இறந்துவிட்டாரெனப் பொய் வதந்தி பரவியதால் தீப்ஸ்சில் கிளர்ச்சி தொடங்கியது. இவர்களுக்கு அதீனியர்களும் உதவினர். உடனே அலெக்சாத்தர் தீப்ஸ் மீது போர் தொடுத்து அந்நகரை முற்றாக அழித்து, மக்கள் பலரை அடிமையாக்கி விற்றான். இதனால் கிரேக்க நகரங்கள் யாவும் அடிபணிந்தன.

பின்னர் கி. மு. 334-ஆம் ஆண்டு பாரசீகத்தின் மீது படையெடுத்து பல நகரங்களைக் கைப்பற்றியதுடன் மேற்கு ஆசியா மைனர் முழுவதையும் வென்றான். மேற்கு ஆசியா மைனரிலிருந்து சிரியாவைக் கைப்பற்றியதுடன் மத்தியதரைக் கடலின் கீழ்ப்பக்கமிருந்த துறைமுகங்களைக் கைப்பற்றினான். பின்னர் எகிப்து நாட்டைக் கைப்பற்றி அங்கு அலெக்சாந்திரியா என்ற நகரத்தை உருவாக்கினான். பாரசீகப் பேரரசு முழுவதும் அலெக்சாந்தர் வசமானது. கடும் மலைகளையும், பாலைவனங்களையும் கடந்து எதிரிகளை வென்று ஆசியாவின் உள்நாடுகளையும் கைப்பற்றினான். கீழ்த்திசை நோக்கிப் பாக்டிரியாவிற்கும் வடதிசையில் ஆக்சஸ், ஐக்ஸார்ட்டிஸ் ஆறுகளைக் கடந்து துருக்கிதானத்திற்கும் இறுதியாக தெற்கே இந்தியாவிற்குச் சென்று பல போர்கள் செய்து தனது ஏகாதிபத்தியத்தை விஸ்தரித்தான். இந்தியாவில் ஜீலம் நதிக்கரையில் புருவம்ச மன்னனைத் தோற்கடித்தான். இவ்வாறு ஐரோப்பாவில் மட்டுமன்றி ஆசியாவிலும் ஏகாதிபத்தியப் போர் பல செய்து தனது ஏகாதிபத்தியத்தை நிறுவினான்.

அடுத்ததாக உரோமானியர் நடாத்திய ஏகாதிபத்தியப் போர்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வோம். முதலில் ஒரு நகர இராச்சியமாக இருந்த உரோம் பின் பெரும் ஏகாதிபத்தியத்தை நிறுவி

118651

யது. முதலில் உரோமானியர் இத்தாலி மீதும், பின்பு நாளடைவில் கடல் கடந்து படையெடுப்புக்கள் நடத்திப் பெரிய சாம்ராச்சியத்தை கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் நிறுவிக் கொண்டனர். நகர இராச்சியம் மறைந்து ரோமானிய சக்கரவர்த்திகளின் சாம்ராச்சியம் தோன்றியது. ஜூலியஸ்சீசர் (கி. மு. 102-44), பிரான்ஸ் என்று இப்போது அழைக்கப்படும் கலே மாகாணத்தை ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்திப் புகழ் பெற்றான். பிரித்தானியாவை உரோமானிய சாம்ராச்சியத்துடன் இணைத்தான். சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்கு அதாவது கி. பி. 410-ஆம் ஆண்டுவரை பிரித்தானியா உரோமானிய இராச்சியமாகவே இருந்து வந்தது. இந்த உரோமானியர் தமது ஏகாதிபத்தியத்தை அயல் நாடுகளுடன் போர் செய்து வென்று ஸ்தாபித்தார்கள்.

ஐரோப்பிய நாடான பிரித்தானியா 19-ம் நூற்றாண்டில் பெரும் சாம்ராச்சியத்தை நிறுவியது. இந்நாட்டின் ஏகாதிபத்தியப் போர்கள் பற்றி இனி ஆராய்வோம். கி. பி. 410-ஆம் ஆண்டுவரை பிரித்தானியா உரோமானியர் வசம் இருந்தது. பின் டியூட்டானியரது ஆட்சி தொடங்கியது. இவர்கள் உள்நாடுகளிலிருந்த ஏனைய சிறு இராச்சியங்களுடன் போர் செய்து தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினர். முதலாம் எட்வர்ட் மன்னன் காலத்தில் வேல்ஸ் பிரித்தானியாவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

இவன் பின் ஆண்ட மூன்றாம் எட்வர்ட் காலத்தில் (கி. பி. 1337-ல்) பிரான்சுடன் ஏகாதிபத்தியப் போர் நடைபெற்றது. இப் போரினால் 1337-ல் கலே என்னும் பிரதேசம் (பிற்காலத்தில் பிரான்ஸ்) கைப்பற்றப்பட்டது. 16-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் இருந்த சாம்ராச்சியங்களிலொன்றாக பிரித்தானியா ஆதிக்கம் பெற்றது. இக்காலத்தில் சிறந்த கடற்படையைத் தன் வசம் வைத்திருந்ததால் கடல் கடந்த நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டதுடன் பல நாடுகளையும் போரில் வென்று ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டியது.

முதலாம் ஜேம்ஸ் காலத்தில் அயர்லாந்துடன் போர் செய்து வெல்லப்பட்டது. வட அமெரிக்காவில் ஆதிக்கம் செலுத்தி பல ஆங்கில குடியேற்ற நாடுகளை நிறுவினர். கிழக்கிந்திய கம்பனி மூலம் இதே காலகட்டத்தில் ஆசியாவில் ஆதிக்கத்தை விஸ்தரிக்கும் முன்பே வாணிபத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினர்.

பின்னர் ஆட்சி செலுத்திய ஒலிவர் குரோம்வெல் அயர்லாந்து, ஸ்கொட்லாந்து என்பவற்றைப் போரில் வென்றான். பிரித்தானி

யாவுடன் இணைத்தான். கி. பி. 1702-ஆம் ஆண்டில் ஸ்பானிய வாரிசுரிமைப் போர் தொடங்கிற்று. இப்போரில் இங்கிலாந்தும், ஒல்லாந்தும், ஜேர்மனியும் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்பெயின், பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளை எதிர்த்துப் போரிட்டன. பிரித்தானியாவிற்கு நியூபவுண்லாந்து, ஜிப்ரால்ட்டர், மைனார்க்கா முதலிய இடங்கள் கிடைத்தன. கி. பி. 1744-ஆம் ஆண்டு ஜேல்காம் பிரதமரானார்.

இவரது காலத்தில் ஐரோப்பாவில் மட்டுமன்றி ஆபிரிக்கா, ஆசியா (இந்தியா) வட அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் பரவியது. கி. பி. 1796-ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைப் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்திய சங்கம் கைப்பற்றிப் பின்னர் இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றியது. இதற்காக இலங்கையிலும் பல போர்கள் பிரித்தானியருக்கும் இலங்கையருக்கும் நடைபெற்றது. அதே போல இந்தியாவிலும் பல போர்கள் செய்யப்பட்டன. 20-ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை இலங்கையும் இந்தியாவும் பிரித்தானியர் வசம் இருந்தன.

எனவே பிரித்தானியர் தமது ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டப் பல போர்கள் செய்தது போல, ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளாகிய பிரான்ஸ், ஸ்பானியா, போர்த்துக்கல், ஒல்லாந்து, ஜேர்மனி, இத்தாலி என்பன ஏகாதிபத்தியப் போர்கள் பலவற்றை நடாத்தியுள்ளார்கள். 19-ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாகிய இத்தாலி, ஜேர்மனி என்பனவும் பல ஏகாதிபத்தியப் போர்களைச் செய்துள்ளன. பல நாடுகள் 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு முற்பட்டமையினால்தான் 1-ம் உலகப் போரும் 2-ம் உலகப்போரும் நடைபெற்றன பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தில் சூரியன் அஸ்தமிப்பதில்லையென வரலாற்று ஆசிரியர்கள் வர்ணிப்பர். அவ்வளவிற்கு பரந்த நிலப் பரப்பினையுடையது. எனவே இவ்வாறு ஆதிபத்தியத்தை விஸ்தரிக்கப் பல ஏகாதிபத்தியப் போர்களைப் பிரித்தானியா நடத்தியது.

வர்த்தகப் போர்கள்

வர்த்தகத்தில் தாம் ஏகபோக உரிமை பெற வேண்டும் என்பதற்காக வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் மற்றொரு நாட்டுடன் முதலில் உரிமை வகித்த நாடு போர்களை நடாத்தியுள்ளதை உலக நாடுகளின் வரலாற்றிலிருந்து நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. புராதன காலத்தில் அராபியரே வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டவர்களாவர். முதலில் பீனிஷியர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்கள் நில வழியாக வாணிபம் செய்தார்கள். கி மு. 200

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரை எகிப்தியர்களுக்கும் பீனிஷியர்களுக்கும் நெருங்கிய வர்த்தகத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அக்காலத்திலிருந்து பீனிஷியாவிற்கும் எகிப்துக்குமிடையே வர்த்தகத்திற்காகப் பல கடற்சண்டைகள் நடைபெற்றன. அதில் எகிப்தே வெற்றிபெற்றது.

பீனிஷியர்களுக்கு அடுத்தபடியாக கிரேக்கர் கடல் கடந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் பீனிஷியர்களுடன் போரிட்டு பிற நாடுகளில் இவர்களுக்குப் போட்டியாக வர்த்தகத் தளங்களேயும், குடியேற்றங்களேயும நிறுவினர். இவர்களின் செல்வாக்கும் வலிமையும் பெருக பீனிஷியாவின் வர்த்தகம் குன்றியது. கி. மு. 5-ம் நூற்றுண்டில் கிரேக்கர் நாணயத்தைப் பயன்படுத்தி வர்த்தகம் செய்தார்கள். கி. மு. 264 முதல் மூன்று நூற்றுண்டு காலம் ரோமாபுரி மேற்கு மத்தியதரைக் கடற்பகுதிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. இவர்களும் பல நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்தார்கள். பின்னர் ரோமப் பேரரசு வடக்கேயிருந்து வந்த அநாகரிகர்களின் படையெடுப்புக்களினுல் சீர்குலேந்தது. வர்த்தகமும் மத்தியதரைக் கடலின் கிழக்குப்பகுதியில் மட்டும் நடைபெற்று வந்தது.

கி. பி. 16, 17—ஆம் நூற்றுண்டுகளில் போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின், ஒல்லாந்து ஆகிய நாடுகள் வர்த்தகத்தில் மேலோங்கின. போர்த்துக்கேயர் கடற்பிரயாணத்தில் சிறந்து விளங்கினர். அதேவேளே வர்த்தகத்திலும் சிறந்து விளங்கினர் இவர்கள் பிறேசிலேக் கண்டுபிடித்து இதனுடன் வர்த்தகம் செய்தார்கள். இவர்களுடைய வர்த்தக முன்னேற்றத்தையும் வெற்றியையும் கண்ட ஸ்பெயின் நாட்டவர்களும் வர்த்தகத்தை மேற்கொண்டனர். இவர்கள் மேனுட்டு வர்த்தகத் தனியுரிமையை போப்பாண்டவரிடமிருந்து பெற்றனர். கீழை நாட்டு வர்த்தகத் தனியுரிமையை போர்த்துக்கேயர் பெற்றனர். போர்த்துக்கேயர் இந்தியாவில் பல இடங்களே போரினுல் தம்வசமாக்கி வர்த்தகம் செய்தனர். இந்தியாவில் கோவாவில் தமது வர்த்தக நிலேயத்தை நிறுவினர். இலங்கையையும் கைப்பற்றி இலங்கையிலும் வர்த்தக உரிமையில் ஆதிக்கம் செலுத்தி இலங்கையிலிருந்த வாசனேப் பொருட்களே மேற்கு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். போத்துக்கேயர் தாம் வர்த்தகம் செய்த நாடுகளில் குடியேற்றங்களேயும் நிறுவினர்.

கி.பி.1680-ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேய அரசிற்கு வாரிசில்லாதிருந்ததால் ஸ்பெயின் மன்னன் இரண்டாம் பிலிப் மன்னனுனுன். இக்காலத்தில் போர்த்துக்கல் பேரிழப்பிற்கு ஆளானது. போர்த்துக்கேயக் குடியேற்றங்கள் பலவற்றை டச்சுக்காரர்கள் கைப்

யாழ்ப்பாணம்.

பற்றினர். ஆங்கிலேயரின் கடலாதிக்கமும் கடல்வழி வர்த்தகமும் ஓங்கியது. பிரகன்ஸா பிரபு போர்த்துக்கேய அரசனுக முடிசூடிய பின் இங்கிலாந்துடன் வாணிப உடன்படிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு இரு நாடுகளுக்குமிடையில் வர்த்தகம் நடைபெற்றது.

போர்த்துக்கேயரது வர்த்தக உரிமையுடைய இடங்களிலெல்லாம் டச்சுக்காரர் (ஒல்லாந்தர்) போர் செய்து வர்த்தக உரிமையைக் கைப்பற்றினர். இலங்கையில் போர்த்துக்கேயருடன் போரிட்டு ஒல்லாந்தர் ஆதிக்கம் பெற்றனர். கி. பி. 1500-1650 வரை டச்சு ஆதிக்கம் ஓங்கியிருந்தது. இவர்களுடைய முக்கிய வர்த்தக நிலேயம் ஆன்ட்வேர்ப் ஆகும். கி. பி. 1602-ல் டச்சுக் கிழக்கிந்திய சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இக் கம்பனி கீழைத்தேச வர்தகத்தை தன் அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தது. இக் கம்பனி பல நாடுகளேக் கைப்பற்றி அங்கு டச்சுக் குடியேற்றங்களே நிறுவி ஆதிபத்திய நிலேயை ஏற்படுத்தி தரையிலும் கடலிலும் படைகளே நிறுவிக் காத்து வந்தது. டச்சு நாட்டவர்கள் அமெரிக்காவில் வர்த்தகத் தலங்களே நிறுவி வர்த்தகம் செய்தார்கள். பிரித்தானியாவினுல் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கப்பல் போக்குவரத்துச் சட்டம் டச்சு நாட்டவரின் ஏகபோக உரிமையை முடிவடையச் செய்தது.

கி. பி. 17-ம் நூற்றுண்டில் பிரித்தானியாவின் வர்த்தகம் வலுவடைந்தது. உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் பல வாணிபக் கம்பனிகள் நிறுவப்பட்டன. இவை போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின், ஒல்லாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளின் வர்த்தகத்திற்குப் போட்டியாக இருந்தன. இவர்கள் வர்த்தக ஆதிக்கத்தை நிலேநாட்ட டச்சுக்காரர்களுடனும், ஆதிக்கம் பெறும் நாடுகள் ஒவ்வொன்றுடனும் வர்த்தகப் போர்கள் பலவற்றை நடாத்தியே வர்த்தக ஆதிக்கத்தை நிலேநாட்டினர். உதாரணமாக இந்தியாவில் பல சிற்றரசர்களுடன் போர் செய்துள்ளார்கள். இலங்கையில் முதலில் டச்சுக்காரர்களுடனும் பின்னர் இலங்கையிலிருந்து சிறு இராச்சியங்களுடனும் போர் செய்துள்ளார்கள். பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய கம்பனி என்ற வர்த்தகக் கம்பனி நிறுவப்பட்டது. இது 19-ஆம் நூற்றுண்டுவரை உலக நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தக ஆதிக்கம் பெற்று வர்த்தகம் செய்து வந்தது. இவர்கள் கீழைத் தேசங்களுக்கு வர்த்தகம் செய்வதற்காக முதலில் வந்தார்கள். பின்னர் வர்த்தகத்திற்காகச் செய்த போர்களினுல் கைப்பற்றப்பட்ட இடங்களில் தமது ஆதிபத்தியத்தை நிலேநிறுத்தி ஆட்சி செய்துள்ளார்கள். டச்சுக்காரர்களின் வர்த்தக உரிமையை தமதாக்கிக் கொள்ள இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் டச்சுக்காரர்களுடன் போர் செய்தன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஐரோப்பியர் ஆபிரிக்க நாடுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தி அங்கி
ருந்து நீக்ரோ மக்களை அடிமைகளாகப் பிடித்து அமெரிக்கா
விற்கு விற்று வர்த்தகம் செய்தார்கள். இதில் பல நாடுகள்
போட்டியிட்டமையால் இவர்களிடையே பல போர்கள் ஏற்
பட்டன.

சீனுவில் 9-ஆம் நூற்ருண்டில் அராபியர்களால் அபினி புகுத்
தப்பட்டது; அன்றுமுதல் சீனுவிலும் கிழக்கிந்திய தீவுகளிலும்
அபினிப் பழக்கம் தொடர்ந்தது. இந்தியாவிலிருந்து சீனு, அபி
னியை இறக்குமதி செய்தது. 19-ம் நூற்ருண்டின் தொடக்கத்
திலிருந்து பிற நாடுகளிலிருந்து இதை இறக்குமதி செய்தது.
இந்தியாவிலிருந்து அபினியை ஏற்றுமதி செய்த பிரித்தானியர்,
பிற நாடுகளிடமிருந்து சீனு அபினியை வாங்கக் கூடாதென்று
1849-ஆம் ஆண்டு கூறினர். இதனுல் சீனருக்கும் பிரித்தானிய
ருக்கும் யுத்தம் ஏற்பட்டது. இந்தப் போர் அபினிப்போர் எனப்
பட்டது. இப்போரில் வெற்றிபெற்ற பிரித்தானியர், கொங்
கொங்கைக் கைப்பற்றினர். 1906-ம் ஆண்டு சீனர் அபினி விலக்
குச் சட்டம் செய்தனர். ஆனுலும் சீன - ஜப்பானிய யுத்தம்
தொடங்கிய பிறகு ஜப்பானியர் மறுபடியும் பரப்பினர். 2-ம்
உலக யுத்தத்துடன் சீனு அபினி வர்த்தகத்தை நிறுத்திவிட்டது.

பிரித்தானியா தனது ஏகாதிபத்தியத்தை அமெரிக்கா,
ஆசியா, ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய கண்டங்களிலெல்
லாம் நிலைநிறுத்தி பல குடியேற்றங்களை நிறுவி ஆட்சி செய்த
மையால் தான் கைப்பற்றிய நாடுகளின் வர்த்தக உரிமைகளைக்
கைப்பற்றவும் பல வர்த்தகப் போர்களை நடத்தியுள்ளது.

உள்நாட்டுப் போர்கள்

உள்நாட்டுப் போர்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் காலத்திற்குக்
காலம் நடைபெற்றுள்ளது, பிரித்தானியாவில் பல உள்நாட்டுப்
போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ரோமானியரின் ஆட்சியின் பின்
பிரித்தானியாவில் டியூட்டானியரின் ஆட்சி தொடங்கியது இவர்
கள் ஆங்கிளியா, பர்சியா, நார்தம்பிரியா, வெசெக்ஸ், எசெக்ஸ்,
சசெக்ஸ், கென்ட் என்ற பெயர்களைக் கொண்ட ஏழு அரசுகளை
நிறுவினர். இந்த ஏழு அரசுகளும் தம்முள் ஒன்ருேடொன்று
போர் செய்து வலிமையற்ற நாடுகளைக் கைப்பற்றின. இவர்
களில் நார்தம்பிரியா இராச்சியம் இறுதி வரை ஏனைய இராச்சி
யங்களைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தது. நார்தம்பிரியரின் பின்
நார்மானியர் ஆட்சி செய்தனர். நார்மானியரை வெறுத்த
மக்கள் பல உள்நாட்டுப் போர்களில் ஈடுபட்டுக் கிளர்ச்சி
செய்தார்கள்.

1216-ஆம் ஆண்டில் அரசனுக இருந்த ஜோன் இறந்தவுடன் அவனுடைய மகனுன மூன்ரும் ஹென்றி 10-ஆம் வயதில் அரசனுனன். இவனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அரசனுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டு போர் மூண்டது. ஹென்றியின் மாமன் சைமன் டி மான்பர்ட்டு பிரபுக்களுக்குத் தலைமை வகித்துப் போர் செய்தான். இப்போரினுல் அரசனது ஆதிக்கத்தைக் குறைத்தான்.

முதலாம் சார்ள்ஸ் காலத்தில் அரசனுக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும் தகராறு ஏற்பட்டது. 1628-ல் கூடிய பாராளுமன்றம் அரசனிடம் உரிமை மனுவை சமர்ப்பித்தது; அதற்கு அரசன் ஒப்பமிட்டுச் சம்மதம் அளித்தான். 1640-ல் சார்ள்ஸ் பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டியபோது அரசனுக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் தகராறு மீண்டும் ஏற்பட்டது. பிரித்தானியா இரு கட்சிகளாகப் பிரிந்தது. பாராளுமன்றம் அரசனுக்கு எதிரியாக மாறியது. பல இடங்களில் போர்கள் நடந்தன. 1642-ல் நடந்த எட்ஜ்ஹில் போரும் 1644-ல் நடந்த மார்ஸ்டன் மூர் போரும் 1645-ல் நடந்த நேஸ்பி போரும் முக்கியமானவை. இறுதியில் பாராளுமன்றம் வெற்றி பெற்று இறுதியில் சார்ள்ஸைக் குற்ற விசாரணை செய்து கொன்றனர். மேலே கூறப்பட்ட போர்கள் போல பல உள்நாட்டுப் போர்கள் பிரித்தானியாவில் நடைபெற்றுள்ளன.

அடுத்ததாக அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போர் பற்றி ஆராய்வோம். 1861 — 1865-ல் ஜனுதிபதியாக இருந்த ஆபிரகாம் லிங்கன் காலத்தில் தென் இராச்சியங்களிலிருந்த அடிமை நிலை ஆதரவாளர்களுக்கும், வட இராச்சியங்களிலிருந்து அடிமை நிலை எதிர்ப்பாளர்களுக்கும் இடையேயிருந்த மன வேறுபாட்டால், அமெரிக்காவின் ஒற்றுமைக்குக் கேடு விளையக் கூடிய நிலமை ஏற்பட்டது. எவ்வாருயினும் நாட்டின் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டி அமெரிக்காவின் ஐக்கியத்தைக் காப்பாற்றி அடிமை நிலையை ஒழிக்க கங்கணம் கட்டிய ஜனுதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கனுக்கும் தென் இராச்சியங்களுக்கும் பகைமை ஏற்பட்டு உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது. இறுதியாக ஆபிரகாம் லிங்கன் கட்சிக்கு வெற்றியேற்பட்டது. அடிமை நிலை அகற்றப்பட்டது. இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் உள்நாட்டுப் போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன. பிரித்தானியரது ஆட்சியை இலங்கை மக்கள் வெறுத்து பிரித்தானியருக்கெதிராகப் பல உள்நாட்டுப் போர்களை நடாத்தியுள்ளனர். எனவே ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றை நாம் ஆராய்ந்தால் அந்த நாடுகளிலெல்லாம் உள்நாட்டுப் போர்கள் நடைபெற்றுள்ளதை நாம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

118651

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அண்மையில் ஈரானில் ஷா என்ற மன்னனுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த உள்நாட்டுப் போரில் மன்னன் அதிகாரம் பறிக்கப் பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மதப் போர்கள்

உலக நாடுகளிடையே நடைபெற்ற மதப் போர்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சிலுவை யுத்தங்களாகும். துருக்கியர் தமது பேரரசை விஸ்தரிக்கப் பல நாடுகளைக் கைப்பற்றினர். அவ்வாறு நாடுகளைக் கைப்பற்றும் போது கிறிஸ்தவர்களின் புனித ஸ்தலமான ஜெருசலம் கைப்பற்றப்பட்டு துருக்கியர் வசமானது. இந்நகரை மீட்பதற்காக 150 வருடங்களாகப் போர் நடைபெற்றது- போப்பாண்டவரும் திருச்சபையும் சேர்ந்து இந்த யுத்தத்தை நடத்தியது. இது 1095-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமாகி நடைபெற்றது. பெருந் தொகையான கிறிஸ்தவர்கள் இப்போரில் ஈடுபட்டார்கள். இப்புனித நகரத்தை கி. பி 1099-ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவர் கைப்பற்றிய போதிலும் கி. பி. 1187-ம் ஆண்டு திரும்பவும் இவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டது. இப்போரினால் பெருந் தொகையான கிறிஸ்தவர்களும் முஸ்லீம்களும் இறந்தது மட்டுமன்றி பல தீமைகளும் நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டன.

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையேயும் மதப் போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இவற்றை முப்பதாண்டுப் போர் என்பர். இப்போர் கி. பி. 1618 — 1648 வரை நடைபெற்றது. இப்போர் நடைபெற்றமைக்கான காரணம் யாதெனில் கத்தோலிக்க சமயத்திலிருந்த குறைபாடுகளைக் கண்ணுற்ற அறிஞர்கள் பலர் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர்; இக்கருத்துக்களின் விளைவாக புரட்டஸ்தாந்து மதம் உருவாகியது. இம்மதம் ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே மக்கள் தாம் விரும்பிய மதத்தை வளர்ப்பதற்காகவும் அதைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் போர்கள் தொடுத்தனர். இப்போர் ஆரம்ப காலத்தில் சிறு போர்களாக உருவாகி ஈற்றில் பெரும் போராக முப்பதாண்டுப் போராக நடைபெற்றது.

சுதந்திரப் போர்கள்

இன்று ஐக்கிய அமெரிக்கா என்றழைக்கப்படும் நாடு முன்பு பிரித்தானியரது குடியேற்ற நாடுகளிலொன்றாக இருந்தது. பிரித்தானியரது ஆட்சியால் இவர்களது சுதந்திரங்கள் பல வழிகளிலும் பறிக்கப்பட்டு வந்தது. ஏழாண்டுப் போரினால் ஏற்பட்ட தேசியக் கடனைக் கொடுப்பதற்கு குடியேற்ற நாடுகள் மீது பிரித்தானியா வரி விதித்தது. இதை குடியேற்ற நாடுகளிலொன்றான அமெரிக்கா எதிர்த்தது. வட அமெரிக்காவில் பாதுகாப்புப்படை நிறுவ வேண்டிய பணத்தை முத்திரைப் பணம் மூலம் வசூலிக்க பிரித்தானியர் முற்பட்டபோதும் அமெரிக்கர் எதிர்த்தனர். பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் சட்டங்கள் தம்மைக் கட்டுப் படுத்தக் கூடாதென அமெரிக்கர் எண்ணினர். முத்திரைச் சட்டத்தை பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் 1765-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றியதும் கலவரங்கள் தோன்றின. அத்தோடு பிரித்தானியப் பொருட்களை வாங்க அமெரிக்கர் மறுத்துப் புரட்சி செய்தனர். 1767-ஆம் ஆண்டு இறக்குமதி வரிகள் பிரித்தானியரால் அமெரிக்கர் மீது விதிக்கப்பட்டது. இதை எதிர்த்த போது தேயிலை மீது மட்டும் இறக்குமதி வரி விதிக்கப்பட்டது. 1773-ம் ஆண்டு ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி மூலம் அமெரிக்காவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தேயிலையைக் கடலில் கொட்டி தமது எதிர்ப்பை தெரிவித்தனர். (போஸ்டன் தேநீர் விருந்து) இதனால் ஆங்கிலேயப் படைவீரரை குடியேற்ற நாடுகளில் நிரந்தரமாக வைத்திருக்கப் பிரித்தானியர் சட்டமியற்றினர். இத்தகைய செயல்கள் அமெரிக்கரின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்தானது, என்பதை உணர்ந்த அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் பிலடெல்பியாவில் கூடி இங்கிலாந்தின் போக்கைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் இயற்றி சமாதான முறையில் இதனைத் தீர்க்கும்படி மூன்றாம் ஜோர்ஜ் மன்னனிடம் விண்ணப்பம் ஒன்றைக் கையளித்தனர். இதை மன்னன் மறுத்தான். கப்பல் வர்த்தகச் சட்டத்தை மீறி எல்லா நாடுகளுடனும் வர்த்தகம் செய்தான். இதனால் அமெரிக்கா தனது சுதந்திரத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியது. 1775-ம் ஆண்டு வேர்ஜினியாவைச் சேர்ந்த ஜோர்ஜ் வாஷிங்டன் தலைமையில் 13 குடியேற்ற நாடுகள் 1783-ம் ஆண்டு வரை போர் செய்து சுதந்திரம் பெற்றன.

பால்கன் பிரதேசத்து நாடுகள் துருக்கியரின் ஆட்சியை எதிர்த்துச் சுதந்திரப் போர் செய்து சுதந்திரமடைந்துள்ளன.

இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்தபோது கண்டி மக்கள் ஹெப்பிட்டிப்பொலை தலைமையில் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போர் செய்தனர். ஈற்றில் ஹெப்பிட்டிபொலை சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான்.

இந்தியாவிலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெறுவதற்காக 1857-ஆம் ஆண்டு சிப்பாய்கள் போர் செய்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தோல்வியடைந்தனர். ஆயினும் பின்னர் தோன்றிய மகாத்மா காந்தி போன்ற பல பெரும் தலைவர்களின் சுதந்திர இயக்க அகிம்சைப் போர்களினால் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. (1947) இலங்கை மக்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சியை எதிர்த்துச் செய்த கிளர்ச்சிகளின் பயனாக இலங்கையும் (1948) சுதந்திரம் பெற்றது.

பிரான்சியர், ஒல்லாந்தர், போர்த்துக்கேயர் என்பவர்களும் தமது குடியேற்ற நாடுகள் செய்த போர்களினால் தமது குடியேற்ற நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் அளித்தனர். ஆபிரிக்க நாடுகளும் சுதந்திரப் போர் மூலம் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளன.

இலட்சியப் போர்கள்

பொதுவுடமைக் கொள்கை தோன்றி அவை நாடுகளிடையே கைக்கொள்ளும் போது பல புரட்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. கார்ல்மார்க்ஸ் வெளியிட்ட பொதுவுடமைக் கருத்து யாதெனில் "சமூகத்தில் செல்வர்கள் தமது நிலைமையை மேலோங்கச் செய்யவும், அதேவேளை ஏழைகள் தமக்கு அடங்கி வாழவும், ஏற்றதாக அரசியலமைப்பை உருவாக்கி, தமக்குச் சாதகமாக சட்டங்களை உருவாக்கி, பொதுமக்களைக் கொடுமைப் படுத்தும் கருவியாக அரசாங்கத்தை அமைத்தனர். இவ்வாறு தோன்றிய அரசாங்கத்தை செல்வந்தர், பொதுமக்களை அடக்கியாளும் கருவியாகப் பயன்படுத்தியமையால் முதலாளி, பாட்டாளி என்ற இரு வர்க்கங்களாக பிரிந்து இயங்குவதற்கு வழிவகுத்தது. காலத்திற்குக் காலம் நடைபெற்ற வணிகத் தொழிற் புரட்சி காரணமாக சிற்சில வர்க்கப் போராட்டங்கள் நடந்து அவற்றின் விளைவாக ஒரு சாரார் ஆட்சிப்பீடத்திலிருந்த மற்றொரு சாராரை நீக்கி வந்த போதிலும் பாட்டாளி மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டே வந்திருக்கின்றனர். இனி முதலாளித்துவ முறை முற்றிலும் முதிர்ந்த பிறகு பாட்டாளிகள் பொறுக்க முடியாத நிலையையடைந்து கொதித்தெழுந்து முதலாளிகளை அழித்து, பாட்டாளிகள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவர். அதன் விளைவாக எதிர்காலத்தில் எல்லா நாடுகளிலும், பாட்டாளிகளின், புரட்சிகள் வென்று எங்கும் இனவர்க்க வேற்றுமைகளற்ற சமத்துவமுள்ள புதுப் பொதுவுடமைச் சமுதாயம் தோன்றலாம்" என்று கூறினார்.

ரூசியா. சீனா ஆகிய நாடுகளிலும் வேறு சில நாடுகளிலும் பொதுவுடமைக் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. இக்கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படும் நாடுகளில் முதலாளிக்கும் பாட்டாளிக்குமிடையே வர்க்கப்போர் நிகழ்ந்தே தீரும். பாட்டாளிகள் ஒன்று

மாநகர நூலக சேவை

சேர்ந்து முதலாளிகளை ஒழித்து பாட்டாளிகளின் அரசாங்கத்தை அமைப்பர். சொத்துரிமைகள் எல்லாவற்றையும் அரசாங்க உரிமைகளாக்கி, ஒரு சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கி எல்லா மக்களும் ஒரே இனமாக வாழப் பழக்கப்படுவர். இப் புதிய சமுதாயத்தில் அரசியல் கட்சிகள் மறைந்து ஏற்றத்தாழ்வுகள் பூசல் பொறாமைகள் இல்லாத இலட்சிய சமுதாயம் உருவாக்கப்படும். இந்த இலட்சிய சமுதாயத்தை உருவாக்கும்போது சொத்துள்ளவர்கள் தம் பொருள்களையோ, பதவிகளையோ விடமாட்டார்களாகையால் அரசாங்கம் பலாத்காரத்தைக் கையாள நேரிடும். இந்நிலையில் முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்குமிடையே தகராறும் கிளர்ச்சிகளும் இடம்பெறும். இதனால் பொதுமக்கள் புரட்சிகள் பல செய்து தமது உரிமைகளைப் பெறுவர்.

இப்பொதுவுடமைக் கொள்கையைப் பல நாடுகள் எதிர்த்தன. முசோலினி, ஹிட்லர் ஆகியோர் இதனை மும்மரமாக எதிர்த்தனர். ஏனைய நாடுகளான இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் என்பன எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின் உலக நாடுகளிடையே பொதுவுடமைக் கொள்கை பெருமளவில் பரவியுள்ளது. இக் கொள்கைப்படி இலட்சிய சமுதாயம் அமைக்கப்படும்போது யுத்தங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. வியட்னாம் கொரியா ஆகிய நாடுகள் இப் பொதுவுடமைக் கொள்கையைப் பின்பற்ற முற்பட்டதால்தான் யுத்தங்கள் நடைபெற்றன. முதலாளித்துவ நாடுகள் இன்றும் இக் கொள்கையை எதிர்க்கின்றன.

போர்களுக்கான வேறு காரணங்கள்

புராதன காலத்தில் போர்கள் வரவேற்கப்பட்டன. சிறந்த வீரனாக இருப்பது புகழுக்குரியதாக கணிக்கப்பட்டது. சிறந்த போர் வீரனுக்கு பட்டங்களும், விருதுகளும் அளிக்கப்பட்டன. போர் செய்வது சில காலகட்டங்களில் பொழுது போக்காகவும் சில காலகட்டங்களில் அது ஒரு விளையாட்டாகவும் மக்களிடையே நிலவியது.

இப்போர்கள் தோன்றுவதற்கு இனவாதமும் ஒரு காரணமாக இருந்தது. ஒரு இனம் மற்ற இனத்தை அழிப்பதற்காகவும் போர்களை நடாத்தியுள்ளதை வரலாற்றின் மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. ஸ்பாட்டா நகரத்தவர் போர் செய்வதிலுள்ள விருப்பத்தினாலும் பல போர்கள் நிகழ்த்தினர். ஜேர்மனியில் ஹிட்லர் சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்ட மக்களிடையே இனவாதப் பிரசாரத்தைப் பரப்பினான். ஆளவேண்டிய இனம் ஆரிய இனம் என்றும், யூத இனம் அழிக்கப்படவேண்டிய இனம் எனப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரசாரம் செய்து பொதுவுடமைவாதிகளையும், யூதர்களையும், ஜேர்மனிய மக்களின் எதிரிகளாக்கி அவர்களைக் கொடுமைப் படுத்தி தனது சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்டப் பல போர்கள் செய்தான்.

போர்கள் தோன்றுவதற்கு உளவியல் காரணங்களும் காரணமாகவுள்ளன, அண்டை நாடுகள் தம்மீது படையெடுத்துத் தமது நாட்டைக் கைப்பற்றிவிடும் என்ற பயம். அதோடு அயல் நாடுகளையும் கைப்பற்றித் தமது நாட்டுடன் சேர்த்து ஆள வேண்டுமென்ற பேரவாவும் போர்கள் நடைபெறக் காரணமாக உள்ளன. இந்தியாவில் சோழராட்சிக் காலத்தில் இலங்கையைக் கைப்பற்றினர். இதற்கு அக்கால மன்னனின் பேராசையே காரணமாகும்.

முதலாம் உலகப்போரின் பின் ஜேர்மனிமீது விரோதத்தினாலும் பழிவாங்கும் உணர்வினாலும் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டதுடன் அந்நாட்டு மக்களுக்குத் தொல்லைகளும் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இதனால் மக்கள் விரக்தியடைந்திருந்த வேளையில் ஹிட்லரின் தனிப்பட்ட நம்பிக்கைகளை மக்கள் ஏற்றமையினாலும் மக்கள் போர் செய்தனர்.

வலிமை மிக்க நாடு மற்றைய நாட்டைக் கைப்பற்றுவதற்கு முக்கிய காரணம் அந்நாட்டின் பொருளாதாரமாகும். ஒரு காலகட்டத்தில் ஆசியாவில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்ட போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் ஆகியோர் வர்த்தகத்திற்காக ஒரு நாட்டிடமிருந்து தாம் கைப்பற்றுவதற்காகப் பல போர்களை நடாத்தியுள்ளனர். இவ்வாறு பல நாடுகளில் வர்த்தகப் போர்கள் பொருளாதாரக் காரணத்திற்காக நடைபெற்றுள்ளன.

கைத்தொழிலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியால் மூலப்பொருட்களை வாங்குவதற்கும் தாம் உருவாக்கிய கைத்தொழிற் பொருட்களை விற்கவும் சந்தைகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலைமை உண்டானது. இதனால் உலகசந்தைகளில் ஏகபோக உரிமை பெறுவதற்காக ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்றோடொன்று போட்டியிட்டு பல போர்களை நடாத்தியுள்ளன.

ஆதிபத்திய நாடுகள் போர்கள் மூலம் அதிக செல்வத்தைத் தாம் கைப்பற்றிய நாடுகளிலிருந்து பெற்றன. அச்செல்வங்களை தாம் கைப்பற்றிய நாடுகளில், பின்தங்கிய நாடுகளில், முதலிட்டு அதிக செல்வத்தை மேலும் பெருக்கின. உதாரணமாக பிரித்தானியா ஆசிய நாடுகளிலிருந்து பெற்ற பெருந்தொகையான செல்வத்தை ஐரோப்பிய நாடுகளின் வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

சனத் தொகைப் பெருக்கமும் போர்கள் செய்வதற்கு காரணமாகிறது. சிறிய நாடு தனது சனத்தொகைப் பெருக்கத்தைச் சமாளிக்க அண்டையிலிருக்கும் நாட்டைக் கைப்பற்ற முயல்கிறது. ஜப்பான் சனத்தொகைப் பெருக்கம் கூடிய நாடு. இது சீனாவில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்காகப் பல போர்களை நடாத்தியுள்ளது. சீனாவில் பிரித்தானியர், பிரான்சியர், ருஷியர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார்கள். எனவே அண்டை நாட்டிலிருக்கும் நிலத்தை தமது ஜனங்களுக்குப் பயன் படுத்துவதற்காகவும் போர்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

தற்கால போர்களும் போர் முறைகளும்

சென்ற அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளில் உலகில் மிகப் பெரிய யுத்தங்கள் இரண்டு நடைபெற்றுள்ளன. இந்த இரண்டு யுத்தங்களிலும் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள் கலந்து கொண்டதால் இவற்றிற்கு உலக யுத்தங்கள் என்று பெயர். ஐரோப்பிய நாடுகள் உலகில் பல பாகங்களிலும் குடியேற்றங்களை ஸ்தாபித்திருந்தமையால் இப்போர்கள் உலகம் முழுவதிலும் பரவின. இக்காரணத்தினால் தான் இப்போரின் தீய விளைவுகள் உலக நாடுகளின் பெரும் பகுதிகளைத் தாக்கியது. முதலாம் உலகப் போர் 1914 முதல் 1918 வரை நான்கு ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. இரண்டாம் உலகப் போர் 1939 முதல் 1945 வரை ஐந்தாண்டுகளுக்குமேல் நடந்தது.

இப்போர்களை விட அதிக காலத்திற்கு வேறு போர்கள் பல நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆயினும் குறுகிய காலத்தில் நடந்த இப்போர்களை உலகப் போர்கள் என்பதற்குக் காரணங்கள் உள்ளன. உலக மக்களில் பெருந் தொகையினர் இப்போரினால் அழிந்தனர். பல நாடுகள் அழிவுற்றன. உலகின் பொருளாதார நிலைக்குப் பெரும் ஆபத்துத் தோன்றி மறைந்தது. நவீன விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியால் போர்க் காலங்களில் ‘டாங்கிகள்’, விமானங்கள், அணுக்குண்டுகள், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் என்பனவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. எனவே இப்போர்கள் உலகத்திலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் பயத்தையும் அழிவையும் கொடுத்ததினாலும், இப்போர்களின் தீய விளைவுகளால் உலக நாடுகள் யாவும் பாதிப்புற்றதாலும் இப் போர்களை உலகப் போர்கள் என்பது பொருத்தமானதே.

118651

முதலாம் உலகப் போர் 1914 — 1918

முதலாம் உலகப்போர் தோன்றுவதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் துணை நின்றுள்ளன. ஆபிரிக்க நாடான மொரோக்கோவைக் கைப்பற்றப் பிரான்சும் ஜேர்மனியும் கொண்டிருந்த பேரவா ஒரு காரணமாகும். ஜேர்மனியில் மக்கள் தொகை பெருகிக் கொண்டு போனதால், புதிய குடியேற்றங்களை ஆபிரிக்காவில் பெறுவதற்கு ஜேர்மனி விரும்பியது. ஆனல், ஆபிரிக்காவில் ஜேர்மனிக்கு இடம் கொடுக்க, பிரான்சும் பிரித்தானியாவும் மறுத்தன. ஜேர்மனி மொரோக்கோவை கைப்பற்ற முயன்றபோது, பிரித்தானியா பிரான்சிற்கு நேர்முகமாக உதவி செய்ததினல், கசப்புற்ற ஜேர்மனி, பிரான்சையும் பிரித்தானியாவையும் ஒடுக்கத் திட்டமிட்டது. அதனல் ஜேர்மனி தன் பொருளாதாரத்தையும் படைப்பலத்தையும் பெருக்குவதில் தீவிரமாக முனைத்தது. ஜேர்மனியின் வளர்ச்சியைக் கண்டு அஞ்சிய பிரான்ஸ், ரூஷியாவுடனும் உறவு பூண்டது. பிரான்சும், ரூஷியாவும் தம் படைப்பலத்தைப் பெருக்கத் தொடங்கின.

ஜேர்மனியின் அண்டை நாடான ஆஸ்திரியா, கடற்கரையில்லாத நாடு. அது ஒரு துறைமுகத்தைப் பெற விரும்பி ஈஜியின் கடலில் துறைமுகம் ஒன்றை பிடிக்க விரும்பியது. அந்த எண்ணம் கைகூடாதபடி இதன் அயல் நாடுகளான சேர்பியா, மான்டெனீக்கோ என்ற இரு நாடுகளும் குறுக்கே நின்றன. அதனல் ஆஸ்திரியாவுக்கும் சேர்பியாவிற்கும் இடையில் பகைமை நிலவி வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இந்நிலையில் ஆஸ்திரியாவின் பட்டத்து இளவரசனை சேர்பியா நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவன் 1914-ஆம் ஆண்டு, யூன் 28-ல் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டான். சேர்பியா அரசாங்கமே அவனைத் தூண்டிவிட்டதாக ஆஸ்திரியா குற்றம் சாட்டியது. ஆஸ்திரியா ஜேர்மனியின் அங்கீகாரத்துடன், சேர்பியா மீது படையெடுத்தது. சேர்பியா, ரூஷியாவின் உதவியை நாடியது. ஆஸ்திரியாவுக்கு உதவியாக ஜேர்மனி முன்வந்தது. ஜேர்மனி ரூஷியாவுடன் போர் தொடங்கியது. 1914 யூலை 28-ஆம் திகதி சேர்பியா ஆஸ்திரியா போர் ஆரம்பமானது.

இத் தருணத்தைப் பயன்படுத்தி, பிரான்சைத் தாக்க ஜேர்மனி முயன்றது. அது தன் படையைப் பெல்ஜியத்துக்கூடாக அனுப்பியது. பெல்ஜியத்துக்கு உதவ பிரித்தானியா விரைந்து வந்தது. அது ஜேர்மனியின்மேல் போர் தொடுத்தது. பிரான்சின்

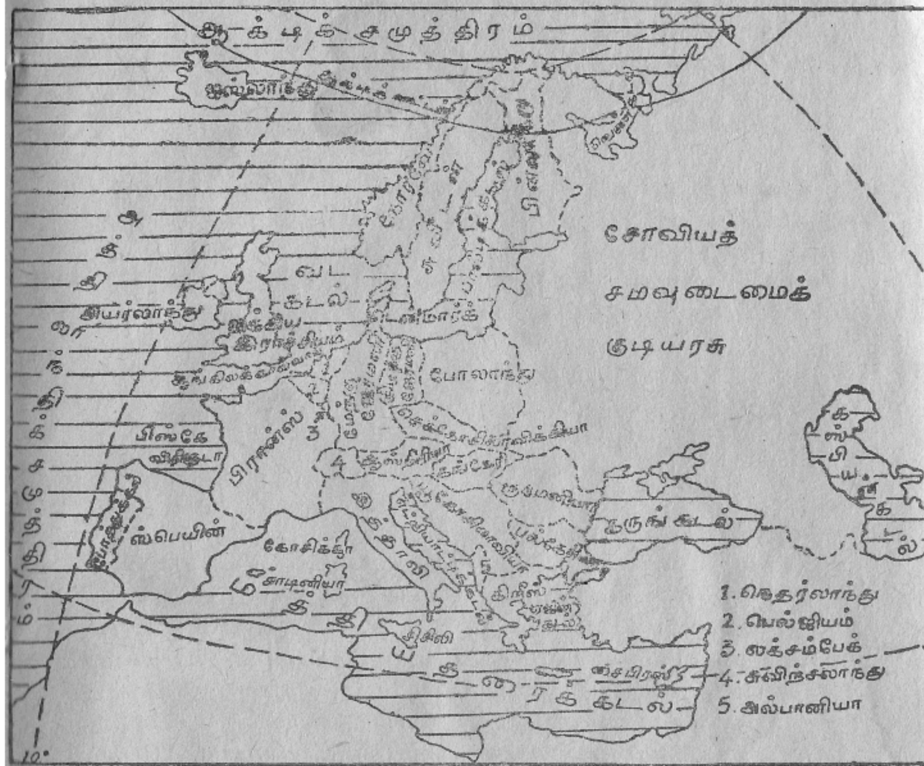

ஐரோப்பிய நாடுகள்

கடற்கரையை ஜேர்மனியின் கடற்படையினின்றும் காக்கப் பிரித்தானியா முன்பே உடன்படிக்கை மூலம் உறுதியளித்திருந்தது. எனவே, ஆகஸ்ட் 4-ம் திகதி பிரித்தானியா ஜேர்மனியுடன் போர் தொடங்கியது.

எனவே இந்நிலையில் ஐரோப்பிய நாடுகள் இரு எதிரணிகளாகப் பிரிந்தனர்; ஐரோப்பாவில் வல்லரசுகளும் அவர்களுடன் சேர்ந்திருந்த சிறு இராச்சியங்களும் சேர்ந்து இரு கட்சிகளாகப் பிரிந்தன. ஒரு அணியினர் மூவர் உடன்படிக்கையினைச் சார்ந்த வல்லரசுகளான ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி என்பனவாகும். இவற்றுடன் பின்னர் துருக்கி, பல்கேரியா என்பனவும் சேர்ந்து கொண்டன. இவற்றை மத்திய அரசுகள் என்பர். மற்றைய அணியில் நட்புறவு பூண்ட மூன்று வல்லரசுகளான பிரித்தானியா,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரான்ஸ், ருஷியா என்பன இருந்தன. இவற்றுடன் இத்தாலி, சேர்பியா, பெல்ஜியம், ருமேனியா, கிரீஸ், சீனு, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் அணி சேர்ந்து கொண்டன. இவற்றை நேசநாடுகள் என்பர். இவ்விரு எதிரணிகளும் ஒன்றையொன்று கண்டஞ்சின. இப்பயமே போர் மூளக் காரணமாக இருந்தது.

இவ்வாறு வல்லரசுகளுக்கிடையே போர் தொடங்கியதும் விடுதலை வேண்டி நின்ற ஏனைய இராச்சியங்களும், போரின் மூலம் சமாதானத்தை நிலைநாட்டலாமென நம்பிய ஏனைய வல்லரசு நாடுகளும் திடீரென போரைத் தொடங்கின. இப்போர் உலகம் முழுவதும் பரவலாக நடைபெறத் தொடங்கியது.

உலகப் போர் தொடங்கியதற்கு உண்மையான காரணம் பெரிய வல்லரசுகள் ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றுடன் கொண்டிருந்த ஆத்திரம், ஒவ்வொரு நாட்டுத் தலைவரும் தாம் சமாதானத்தை விரும்புவதாகவும் ஏனையோர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று தப்பான எண்ணம் கொண்டிருந்தமையும், ஒவ்வொரு நாடும் ஏனைய நாடு தன்னுடன் எந்நேரமும் வீணுகப் போர் புரியுமென எண்ணிப் பயந்திருந்தமையும், இரும்புருக்குத் தொழிற்சாலைகள் பெருகியமையால் பெருமளவு படைக்கலங்கள் செய்து குவிக்கப்பட்டமையும், இந்த உற்பத்தியாளர்கள் போரை வரவேற்றமையும், உலக மக்கள் தமது அரசியல் விவகாரங்கள் முழுவதையும் அரசியற் தலைவர்களிடமும், இராஜதந்திரிகளிடமும் ஒப்படைத்து தாம் ஒதுங்கி வாழ்ந்தமையால் இவர்கள் தமது விருப்பத்தின்படி நாட்டை வழிநடத்தியமையும் போர் மூள அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தன.

நேச நாடுகளுக்கும் மத்திய அரசுகளுக்குமிடையே தரையிலும், கடலிலும், வானத்திலும் பல பெரிய போர்கள் நடந்தன. ஜேர்மனி, நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களையும், ஆகாய விமானங்களையும் கொண்டு நேச நாடுகளுக்கும் பெருஞ்சேதம் விளைவித்தது. நேச நாடுகள் முதன் முதல் டாங்கிகளைப் பயன்படுத்தின. கடலில் நடந்த போரில் பிரித்தானியரை ஜேர்மனியரால் தோற்கடிக்க முடியவில்லை. ஜேர்மனிய நாசகாரிக் கப்பல்கள் அமெரிக்கரின் கப்பல்களையும் நாசம் செய்து அழித்தன. இதனுல் ஐக்கிய அமெரிக்காவும் 1917-ல் ஜேர்மனியுடன் போர் தொடங்கியது.

அமெரிக்காவிலிருந்த பெருந்தொகையான போர்வீரர் நேச வல்லரசுகளுக்கு உதவியாகப் போரிட அனுப்பப்பட்டனர். நேச வல்லரசுகளை முதலில் எதிர்த்த ஜேர்மனி 1918-ம் ஆண்டு

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை

செப்டம்பர் மாதம் பின்வாங்கத் தொடங்கியது, இம் மாத இறுதியில் பல்கேரியர் சரண்புகுந்தனர். பின் துருக்கியும் போரை நிறுத்தியது. ஆஸ்திரியர் இத்தாலியிடம் தோற்று சரணடைந்தனர். நவம்பர் மாதம் ஜேர்மனிய மாலுமிகளின் புரட்சியால் நேச வல்லரசுகள் இலகுவாக ஜேர்மனிய எல்லைக்குள் பிரவேசித்தன. உடனே ஜேர்மனி போரை நிறுத்தும்படி வேண்டுகோள் விடுத்துப் போரை நிறுத்திக் கொண்டது. இறுதியில் ஜேர்மனி தோற்றது. போர் 1918 நவம்பர் 11-ம் திகதி முடிவுற்றது.

இப் போரினுல் பெருந்தொகையான மக்கள் இறந்தார்கள். இப்போரில் 2 கோடி பேர் மாண்டனர். போர் முடிந்ததும் உலகம் முழுவதும் பரவிய விஷக் காய்ச்சலில் 2 கோடி பேர் இறந்தனர். பல நாடுகளும் நகரங்களும் அழிக்கப்பட்டன. போருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட வெடி மருந்துகளாலும், அணுக் குண்டுகளாலும் மக்களது ஆரோக்கியம் பாதிக்கப்பட்டது. விஷ வாயுவினுல் பல தொற்று நோய்கள் பரவின. இந்நோய் பரவ பசி, பட்டினியும் காரணமாய் அமைந்தது. கடலிலும், தரையிலும் போர் நடைபெற்றமையால் உணவுப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் தடைப்பட்டது. இதனுல் உலக நாடுகள் பலவற்றில் மக்களுக்கு உணவு அளிப்பதில் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. இதனுல் மக்கள் நோய், பசி பட்டினி என்பவற்ருல் கஷ்டப்பட்டார்கள்.

4795 C.C

உலகில் பல நாடுகளில் போர் நடைபெற்றமையாலும் மக்கள் விவசாயத்தைக் கைவிட்டுப் போரில் ஈடுபட்டமையாலும் உணவுப் பொருட்களின் விளைச்சல் குறைந்து உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. பலகைத்தொழில் தொழிற்சாலைகள் போரினுல் அழிக்கப்பட்டதால் மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடினூர்கள். இதனுல் நாட்டின் வர்த்தகமும் பாதிக்கப்பட்டது.

வேர்சேயில்ஸ் என்ற நகரத்தில் 1919-ம் ஆண்டு யூன் 28-ம் திகதி போரில் ஈடுபட்ட நாடுகளிடையே உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் கீழ் ஜேர்மனி படை திரட்டும் உரிமையை இழந்தது. அத்துடன் போரில் கலந்து கொண்ட நேசநாடுகளுக்கு அது நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த சில வளமான இடங்களைப் பிரான்ஸ் பறித்துக் கொண்டது. அத்துடன் நிரந்தர சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகச் ‘சர்வதேச சங்கம்’ அமைக்கப்பட்டது.

உலகம் முழுவதும் சமாதானத்தையும், அமைதியையும், சுதந்திரத்தையும் நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக ஜெனீவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வில் சர்வதேச சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. (1920) இச் சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் தேசங்களுக்கிடையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை மகாநாடு கூடி தீர்த்து வைப்பது. கூட்டு முயற்சியால் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதுமாகும். உலகத்திலுள்ள நாடுகள் பல இச்சங்கத்தில் அங்கம் வகித்தன. பிரான்ஸ், பிரித்தானியா, இத்தாலி, ஜப்பான் என்பன நிரந்தரமாக அங்கத்துவம் வகித்தன. துருக்கி, பிரேசில், மெக்சிக்கோ, ஐக்கிய அமெரிக்கா, ருஷியா என்பன இதில் சேரவில்லை. சர்வதேச சங்கம், சர்வதேச நீதிமன்றம், சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கம் என்னும் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் பல வழிகள் கையாளப்பட்டன.

இரண்டாம் உலகப்போர்

முதலாம் உலகப்போரின் பின் வல்லரசுகளிடையே பொருளாதாரப் பிரச்சினை தலைதூக்கியது. சர்வதேச சங்கம் நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சிறந்த முறையில் தீர்த்து வைக்கவில்லை. அத்தோடு சர்வதேச சங்கத்திடம் வல்லரசு நாடுகள் தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக தங்களுக்குள் மகாநாடுகளைக் கூட்டிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முற்பட்டன. உலக நாடுகள் பலவற்றில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினை திசை திருப்பப்பட்டு விடுதலைக்கும்; சமாதானத்திற்கும் எதிரான இயக்கங்களாக உருவெடுத்தது. இவ்வியக்கங்களால் நாடுகளிடையே தேசிய வெறி முன்னைய காலங்களிலும் பார்க்க இக்கால கட்டத்தில் கூடுதலாகப் பரவியது. முன்னைய போரின் பின் மக்கள் இனி இப்போர் எழக்கூடாது என்றிருந்தாலும் வல்லரசுகள் திரும்பவும் போர் நடைபெறுவதை எதிர்க்கவில்லை. சர்வதேச சங்கம் உலக நாடுகளிடையே சமாதானம், பாதுகாப்பு அவ்வப்போது நாடுகளிடையே எழும் பிரச்சினைகள் தீர்த்து வைக்கும் என்ற நோக்குடன் நிறுவப்பட்டது. ஆனால் இதை உருவாக்கிய அங்கத்தவர்களே இதை பிற்காலத்தில் ஆதரிக்கவில்லை. அத்துடன் அமெரிக்க ஐக்கியநாடும் ருஷியாவும், சர்வதேச சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்காமையும், ஜேர்மனியும் இத்தாலியும் இச்சங்கத்திற்குத் தனது பூரண ஆதரவை அளிக்காததாலும் சங்கம் திறம்பட செயற்பட முடியவில்லை. பின்னர் ஜெர்மனி, ஜப்பான், இத்தாலி என்பன சங்கத்திலிருந்து விலகி தமது ஆயுத பலத்தை பெருக்கின. இம் மூன்று நாடுகளும் தமக்குள் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. இந் நாடுகளில் சர்வாதிகார ஆட்சிமுறை நடைமுறையில் இருந்தது. பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், செக்கோசிலோ

வியா, பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, சுவிற்சலாந்து என்னும் நாடுகளில் மக்களாட்சி நிலவியது.

முதலாம் உலகப் போரின் பின் ஜேர்மனியின் பொருளாதாரம் மிக நலிந்த நிலையில் இருந்தது. வேர்செயில்ஸ் உடன்படிக்கையின்படி ஜேர்மனி பெருந்தொகைப் பணத்தை நஷ்ட ஈடாக பிறநாடுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. வியாபாரத்தில் மந்தநிலை ஏற்பட்டபோது இவர்களால் இத்தொகையைச் செலுத்த முடியவில்லை. எனவே, ஜேர்மனி அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க மறுத்தது. ஜேர்மனிய மக்கள் பொருளாதார மந்தத்தினால் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கினர். அத்தோடு வேலையில்லாப் பிரச்சினையும் நாட்டில் நிலவியதால் மக்கள் அரசியல் தலைவர்கள் மீது வெறுப்புற்றனர் இந்நிலையில் தேசிய சோஷலிஸ்டுகள் என்ற கட்சி நாட்டில் தோன்றியது. கொதிப்புற்ற நிலையிலிருந்த இளைஞர்கள் இக்கட்சியைப் பெருமளவு ஆதரித்து இக்கட்சியில் சேர்ந்தனர். ஜேர்மனி இளைஞர்கள் நஷ்டஈடு கொடுப்பது, நாட்டு மக்களுக்கும் நாட்டிற்கும் அவமானமென கிளர்ச்சி மனப்பான்மை கொண்டிருந்தார்கள். இக்கட்சியின் தலைவனாக அல்டோப் ஹிட்லர் பதவி வகித்தான்.

ஹிட்லர் ஜேர்மனிக்கு 1933-ம் ஆண்டு சர்வாதிகாரியானான். உலகில் ஜேர்மனியரே மிக உயர்ந்த குலத்தவர் என இவன் நம்பினான். அத்துடன் யூதர்கள் ஜேர்மனியின் பகைவர்கள் என்றான். இலட்சக் கணக்கான யூதர்கள் கொல்லப்பட்டதுடன், நாட்டைவிட்டுத் துரத்தவும்பட்டனர். நேச நாடுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நட்ட ஈட்டைக் கொடாது ஹிட்லர் நிறுத்தினான். ஜேர்மனி மீண்டும் ஒரு போருக்கு ஆயத்தமானது.

இன்னொரு புறம் ஜப்பான் 1931-ல் சீனாவின் ஒரு பகுதியான மஞ்சூரியாவைக் கைப்பற்றியது. அதேவேளை இத்தாலியின் சர்வாதிகாரியான முசோலினி என்பான், எதியோப்பியாவைக் கைப்பற்றினான். இவர்களின் அடாத்தான இச்செயல்களைச் சர்வதேச சங்கம் கண்டிக்கவேயில்லை. தன்னைக் கண்டிக்கும் துணிவும் அச்சங்கத்திற்கு இல்லை எனக் கண்டுகொண்ட ஹிட்லர், 1939-ல் அல்பேனியாவையும் செக்கோசிலோவாக்கியாவையும் கைபபற்றினான். ஹிட்லரின் படையெடுப்பு ஆக்கிரமிப்புக்களைத் தடுத்து நிறுத்த பிரித்தானியா முயன்றது. ஆனால் முடியவில்லை. அடுத்து ஹிட்லர் போலாந்தைத் தாக்கினான். அதனால் 1939-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம், பிரித்தானியாவும் பிரான்சும் ஜேர்மனியின் மீது போர் தொடுத்தன. 2-ம் உலக மகாயுத்தம் ஆரம்பமானது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஜேர்மனி மிக வேகமாகத் தன்படைகளைச் செலுத்தி, ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பிரான்ஸ் தோல்வியடைந்தது. இத்தாலி, ஜேர்மனிக்குப் பக்கபலமாகத் துணைநின்றது. ஹிட்லர் ஆயிரக்கணக்கான விமானங்களையும் குண்டுகளையும் ஏவி பிரித்தானியாவை அழிக்க முயன்றான்; முடியவில்லை. பிரித்தானியாவிற்கு உதவ அமெரிக்கா முன்வந்தது. ஹிட்லருக்கு உதவியாக இத்தாலிய முசோலினி, வட ஆபிரிக்க நாடுகளைத் தாக்கினான். அங்கே பிரித்தானியா - அமெரிக்க - கனடா நாட்டுப்படைகள் இத்தாலியப் படைகளை முறியடித்து வெற்றியடைந்தன. அதே வேளை, ஹிட்லர் 1941-ம் ஆண்டு யூன் 27-ல் முன்னறிவிப்பு இன்றி ரூஷியாவைத் தாக்கினான். இதுவே ஹிட்லரின் தோல்விக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

ஜேர்மனுக்குத் துணையாக ஜப்பானும் போரில் இறங்கியது. பசுபிக் சமுத்திரத்திலும் கிழக்கிந்திய தீவுகளிலும் இருந்த அமெரிக்கத் தளங்களை ஜப்பான் தாக்கியது. அதனால் அமெரிக்காவும் யுத்தத்தில் இறங்கியது. அமெரிக்கா, பிரித்தானியாவிற்கு ஆயிரக் கணக்கான கப்பல்களையும் விமானங்களையும் போர்க் கருவிகளையும் கொடுத்துதவியது.

ஐந்து ஆண்டுகள் யுத்தம் நடந்தது. ரூஷியாவில் நுழைந்த ஜேர்மனியப் படையினர் உறை பனியிலும், கடுங்குளிரிலும் சிக்குண்டு இலட்சக் கணக்கில் மாண்டனர். ரூஷியர்கள், எஞ்சியவர்களை துரத்தி, ஜேர்மனிக்குள் புகுந்தனர். அதேவேளை மேற்குப் பக்கத்தால் பிரித்தானிய - அமெரிக்கப் படைகள் ஜேர்மனிக்குள் புகுந்தன. இறுதியில் ஜேர்மனி தோற்றது. 1945 மே 8-ல் சரணடைந்தது

ஆசியாவில் பிரித்தானியரும், அமெரிக்கரும் ஜப்பானை எதிர்த்து நீண்ட நாள் போரிட்டார்கள். ஜப்பானியர் வசம் இருந்த பல தீவுகளை அமெரிக்கர் கைப்பற்றினர். இவோஜீமா, ஒக்கினாவா என்னும் தீவுகளைக் கைப்பற்றினார்கள். பசுபிக் களத்தில் 'சுப்பெபோற்றெஸ்' எனும் பிரமாண்டமான அமெரிக்க விமானங்கள் ஜப்பானில், ஹிரோஷிமா, நாகசாக்கி நகரங்கள் மீது அணுக்குண்டுகளை வீசி பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியதும் ஜப்பான் சரணடைந்தது. அத்துடன் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தமும் முடிந்தது.

இப்போரினால் உலக நாடுகளிடையே பெருமளவு அழிவு ஏற்பட்டது. முதலாம் உலகப்போரில் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களை

விடக் கொடிய அணுக்குண்டுகளை வல்லரசுகள் பாவித்தமையால் நகரங்கள், தொழிற்சாலைகள் பெருமளவு அழிந்ததுடன் பெருந் தொகையான மக்கள் உயிரிழந்தார்கள். ஒவ்வொரு நாடும் தனது நாட்டு மக்களது நல்வாழ்விற்காக பெருந் தொகைப் பணம் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிலிருந்தது. அதேவேளை நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் ஆளாகின.

போரைத் தடுத்தலும் உலக சமாதானமும்

நாடுகளிடையே நடந்த யுத்தங்களில் ஏற்பட்ட பொருள் அழிவுகளையும் உயிர்ச் சேதங்களையும் மக்கள் உணரத் தலைப்பட்டார்கள். கொலைகள் பாதகச் செயல் என்பதை மதங்கள் மக்களிடையே பிரசாரம் செய்தமையாலும் அறிவு வளர்ச்சியினாலும் போர்களைத் தவிர்க்க முற்பட்டார்கள். மக்கள் கல்வி அறிவு பெறத் தொடங்கியதும் விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் என்பன வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியதும் மக்களும் நாடும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமாயின் போர்களை நிறுத்த வேண்டுமென்ற மனோநிலைக்கு மாறினார்கள். விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் போரில் நவீன முறைகள் புகுத்தப்பட்டதால் நாடும் மக்களும் பெரும் அழிவை எதிர்நோக்கினர். இவற்றை நாகரிக வளர்ச்சியடைந்த மக்கள் வெறுத்தனர். ஒரு நாட்டில் நடக்கும் யுத்தத்தால் அண்டை நாட்டிலும் பெரும் அழிவுகள் தோன்றின. எனவே மதத் தலைவர்களும், அரசியல் அறிஞர்களும் காலத்திற்குக் காலம் போர் நடப்பதைத் தடுத்து வந்தார்கள். மக்களை விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், சமயம் என்பவற்றில் ஈடுபடுத்தி மனித சக்தியை போருக்குப் பயன்படுத்தாது நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் பயன் தரும் முறையில் பயன்படுத்தினர்.

புயல், பூகம்பம், வெள்ளம் முதலியன இயற்கையாக ஏற்படும் கேடுகள், ஆனால் யுத்தமோ மனிதனே மனிதனுக்கு ஏற்படுத்தும் ஒரு பெருங்கேடாகும். நாடுபிடிக்கும் ஆசை வணிகச் சந்தை தேடும் முயற்சி போன்ற பல காரணங்களால் யுத்தங்கள் உண்டாகின்றன. இவற்றைத் தடுக்க ஒரேவழி உலக நாடுகளிடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது என்பதை உலகநாடுகள் ஒப்புக்கொண்டன. முதலாம் உலகமகாயுத்தம், இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் என்பவற்றால் உலக நாடுகளும், மக்களும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதினால் தான் மூன்றாம் உலக மகா யுத்தம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஏற்படாது தவிர்க்கப்படுகிறது. முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தை நிறுத்தும்போது மீண்டும் போர் மூளாதிருப்பதற்காக உலகினுல் சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந் நடவடிக்கையால் சுவிச்சலாந்திலுள்ள ஜெனிவாவில் சர்வதேச சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. 1922-ம் ஆண்டு சர்வதேச நீதிச்சபை, சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கம் என்பன நிறுவப்பட்டன. இச் சங்கங்கள், இரண்டாம் உலகப்போர் 1939-ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்ததும், ஒழிந்து போயின. ஆனுல் இச்சங்கங்கள் நிலைத்திருந்த காலத்தில் பல நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட கலகங்களைச் சமாதானமாகத் தீர்த்தும், தீங்கு விளைவிக்கும் மருந்து வகை வியாபாரத்தைத் தடுக்கும் வழிகளைக் கையாண்டும் பல நன்மைகளைச் செய்தன.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவடைந்ததும் சர்வதேச அமைப்பினைக் கொண்ட ஒரு நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது. இது ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் எனப்பட்டது. சமாதானத்தை மட்டுமல்லாது வறுமையை உலகிலிருந்து அகற்றுவதும் இதன் நோக்கமாகும். இவ்வமைப்பு முறையால் உலக நாடுகளிடையே முன்பு இருந்ததை விட தற்போது பகைமை குறைந்திருக்கிறது எனலாம். எனவே நாடுகளிடையே தோன்றும் போர்களைத் தடுத்து நிறுத்த சகல நாடுகளும் மக்களும் உதவவேண்டும.

6 உலக ஒத்துழைப்பு

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமும் அதன் இணைப்பு நிறுவனங்களும்

உலகத்தில் போர் ஏற்படாமல் தடுத்து, நாடுகளிடையே நட்புறவை வளர்ப்பதற்காக நிறுவப்பட்ட ஒரு சர்வதேச நிறுவனம் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமாகும். (U N.O.) முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தில் பல இலட்சம் மக்கள் மாண்டனர். இனிமேல் அத்தகைய ஒரு யுத்தம் வராமல் தடுக்க வேண்டுமென உலக நாடுகள் கருதின. தகராறுகளைச் சமரசமாகக் தீர்ப்பதே சிறந்த வழி என உணர்ந்தன. இந்நாடுகள் ஒன்று கூடி முதலில் சர்வதேச சங்கம் என்னும் ஓர் அமைப்பை நிறுவின. ஆனுல் இச் சங்கத்தில் அங்கம் வகித்த நாடுகள் அதனை மதிக்காமல் நடந்தன.

அதனுல் விரைவில் அச்சங்கம் செயலிழந்தது. மீண்டும் 1935-ல் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் ஏற்பட்டு நாசம் விளைந்தது. இத்தகைய இன்னெரு யுத்தம் உலகில் ஏற்படக் கூடாது என உலக நாடுகள் விரும்பின.

இரண்டாம் உலகயுத்தம் முடிவடைவதைக் கண்ட உலக மக்கள் நிரந்தரமான அமைதி நாடுகளில் நிலவச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக சர்வதேச சங்கம் போன்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிறுவ வேண்டுமென 1944-ம் 1945-ம் ஆண்டுகளிலேயே நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். 'பெரு மூவர்' எனப்பெயர் பெற்ற ஜனுதிபதி பிருங்லிங் றூஸ்வெல்ற், மாஷல் ஸ்டாலின், பிரதமர் வின்ஸ்ரன் சேர்ச்சில் ஆகியோர் இந்த ஸ்தாபனத்தை நிறுவ அயராது உழைத்தவர்களாவர். இவர்கள் போர்கள் எழாது தடுக்கவும், தேசங்களுக்கிடையில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவும் ஏற்றதாக இத்தாபனத்தை அமைக்கும் அதே வேளை எல்லா நாடுகளையும் இதில் அங்கத்துவ நாடுகளாக்க முற்பட்டார்கள். தூர கிழக்கில் போர் முடிவடையும் முன்னரே ஐக்கிய நாட்டுச் சாசன நிபந்தனைச் சாசனம் எழுதப்பட்டு 51 அங்கத்துவ தேசங்களின் கையொப்பத்தையும் பெற்றுவிட்டனர். 51 அங்கத்துவ நாடுகளுடன் 1945-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 24-ம் திகதி இந்த தாபனம் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைமை அலுவலகம் நியூயோர்க் நகரில் அமைந்துள்ளது.

நோக்கங்கள்

இது சர்வதேச சங்கத்தின் நேர்க்கங்களிலும் பார்க்கக் கூடியளவு பரந்த நோக்கம் கொண்ட புதிய சர்வதேச அமைப்பாகும். இது வெற்றியடைந்த நாடுகளின் ஆதரவுடன் நிறுவப்பட்டது. சமாதானத்தை உலக நாடுகளிடையே பாதுகாப்பது மட்டுமன்றி வறுமையை உலகிலிருந்து அகற்றுவதையும் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டது. போர்கள் நாடுகளிடையே எழுவதை தடுக்கும் அதேவேளை போரினுல் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களிலிருந்து மக்களைக் காப்பதும், சமாதானமும் பாதுகாப்பும் உலக நாடுகளிடையே நிலையாக நிலவ வழி வகுப்பதும், இதன் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கையாகும்.

பொருளாதார முன்னேற்றம் காண்பது இதன் மற்றெரு நோக்கமாகும். உலக நாடுகளின் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும், உலக மக்களது வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும் வேண்டிய உதவிகளைப் பொருளாதார வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மூலம் ஆவன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

செய்தல், இதற்கென சர்வதேச நிறுவனங்களை நிறுவித் தனது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுதல் இதன் நோக்கம்.

அடுத்ததாக மனித அடிப்படை உரிமைகளை வரையறுத்து அவற்றை பிரகடனப்படுத்தி, உலக நாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கச் செய்து, ஒவ்வொரு பிரஜையும் தனது உரிமைகளைச் சுதந்திர மாக அனுபவிக்க செய்வதும், உலக நாடுகளிடையே நீதியை நிலைநாட்டுவதும் இதன் நோக்கமாகும்.

சகல நாடுகளினதும் சம்பிரதாயங்களையும், சர்வதேச சட் சட்டக் கோவையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இத்தாப னத்தின் அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இதனை ஐக்கிய நாடுகள் சாசனம் என வழங்குவர். இதன் அங்கத்துவ நாடுகள் இச் சாசனத்தையே கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதும் இதன் நோக்கமாகும்.

அமைப்பு

51 அங்கத்துவ நாடுகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சபையில் இன்று 135 அங்கத்துவ நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன. இது பொதுச்சபை, பாதுகாப்புச் சபை, பொருளாதார சமூகநலக் கழகம், தர்மகர்த்தாசபை, சர்வதேச நீதிமன்றம், தலைமைச் செயலகம் என்ற பிரிவுகளைக் கொண்ட அமைப்பாகும்.

பொதுச் சபை

இச்சபை அங்கத்துவ நாடுகளைக் கொண்டது. இச் சபை வருடத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டப்பட வேண்டும். அங்கத்துவ நாடு பொதுச் சபைக் கூட்டத்திற்கு ஐந்து பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைக்கலாம். பாதுகாப்புச் சபையின் தேவைகளுக்காக விசேட கூட்டங்களையும் இச் சபை கூட்டலாம். சமாதானத்தை பாதுகாத்தல், சர்வதேச பொருளாதாரம். கலாச்சாரம், சமூகக் கல்வி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளைச் சமர்ப் பித்தல் இதன் முக்கிய கடமையாகும். பாதுகாப்புச்சபை, பொதுச் செயலகம் பொருளாதார சமுதாயசபை, சர்வதேச நீதிமன்றம், நம்பிக்கைப் பொறுப்புச் சபை ஆகியவற்றிற்குச் சில நியமனங்களைச் செய்தலும் இதன் நடவடிக்கைகளில் ஒன்ருகும். இச்சபை தனது தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ⅔ அங்கத் தவரின் சம்மதத்தை பெறவேண்டும். வாக்கெடுப்பு நடைபெறும் போது அங்கத்துவநாடுகள் தமக்குரிய ஒரு வாக்கைப் பயன் படுத்துவர். இச் சபையின் நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்து வதற்காக அங்கத்துவ நாடுகள் 7 நிர்வாகக் குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு செயலாற்றுகின்றன.

மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

பாதுகாப்புச் சபை

நிரந்தர அங்கத்துவ நாடுகளான பிரித்தானியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத் ஒன்றியம், பிரான்ஸ், மக்கள்சீன ஆகிய வற்றின் பிரதிநிதிகளையும் நிரந்தர அங்கத்துவமில்லாத 10 பிரதி நிதிகளையும் இச் சபை கொண்டது, இந்நிரந்தர அங்கத்துவமற்ற நாடுகளைப் பொதுச்சபை தெரிவு செய்யும். இவர்கள் இருவரு டத்திற்கொருமுறை தெரிவு செய்யப்படுவர்.

உலக நாடுகளின் சமாதானத்தைப் பேணும் முக்கிய பொறுப்பு இச்சபைக்குரியது. நிரந்தர அங்கத்துவ நாடுகளும் ஏனைய 9 நாடுகளும் சாதகமாக வாக்களித்தால்தான் ஒரு தீர்மா னம் நிறைவேற்றப்படும். எல்லா முடிவுகளுக்கும் நிரந்தர அங் கத்துவ நாடுகளின் ஆதரவு வேண்டும். நிரந்தர அங்கத்துவ நாடு ஒன்று எதிர்த்தாலும் எந்த முடிவும் செல்லாமல் போய்விடும். நிரந்தர உறுப்பு நாடுகளுக்கு மட்டுமே உள்ள இந்த அதிகா ரத்திற்கு 'வீட்டோ அதிகாரம்' (ரத்து அதிகாரம்) என்பர்.

பொருளாதார சமூக நலச்சபை

உலக மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பொருளாதார, சமூக, அர சியல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது இதன் முக்கிய நோக் கம். இதற்கென 15 விஷேச நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சர்வதேசங்களும் இதன் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த இந்த நிறு வனம் ஊக்குவிக்கிறது. இதில் 18 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன.

பொருளாதார சமூக நலச் சபையின் கீழ் பல இணைப்பு நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவை:

1. சர்வதேச தொழிலாளர் நிறுவனம் (ILO)
2. உணவு-விவசாய நிறுவனம் (FAO)
3. ஐ. நா. சபையின் கல்வி-விஞ்ஞான-கலாச்சார நிறுவனம் (UNESCO)
4. சர்வதேச குடிசார் (சிவில்) விமானசேவை நிறுவனம் (ICAO)
5. புனரமைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான சர்வதேச வங்கி (BANK)

இவ்வங்கி 1945-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. அபிவிருத்தி நாடுகளிடமிருந்து (அரசாங்கம், தனியார்) பெற்ற நிதியை இவ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வங்கி கடனுக வழங்குகிறது. இது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் இணைப்பு நிறுவனங்களில் ஒன்ருகும். இவ்வங்கியிலிருந்து தென் அமெரிக்காவும், ஆசியாவும் பெரும்பாலான கடன்பெற்ற நாடுகளாகும்.

6. சர்வதேச நாணயநிதி (FUND)

இந்நிறுவனம் *1946*-ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. வட அத்திலாந்திக் பிரதேச நாடுகளின் இலாபம் கருதி இந்த நாடுகளின் சர்வதேச வர்த்தகத்திற்கு வசதியளிப்பதற்காக நிறுவப்பட்டது. கடனளிப்பதற்கு வேண்டிய நிதி, நிறுவனத்தின் அங்கத்துவ நாடுகளிடமிருந்து பெறப்படுகின்றது. தென் அமெரிக்காவும், ஆசியநாடுகளும் அபிவிருத்தியடையாத வேறு நாடுகளும் குறுகிய காலக்கடனை இந்நிறுவனத்திடமிருந்து பெறலாம். இது நாடுகளின் இறக்குமதிக்கு வேண்டிய வெளிநாட்டு நாணயமாற்றைப் பெறுவதற்கே இக்கடன் வழங்கப்படுகிறது.

7. சர்வதேச சுகாதார நிறுவனம் (WHO)
8. சர்வதேச அஞ்சல் நிறுவனம் (UPU)
9. சர்வதேச தந்தி நிறுவனம் (ITU)
10. உலக வளிமண்டலவியல் நிறுவனம் (WMO)
11. கடல் சார்ந்த நாடுகளின் சர்வதேச மகாநாட்டுத் தாபனம் (IMCO)
12. சர்வதேச வர்த்தக நிறுவனம் (ITO)
13. ஐக்கியநாடுகள் குழந்தைகள் நிதி நிறுவனம் (UNICEF)

சர்வதேச நீதிமன்றம்

ஹேக் நகரில் இம்மன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 15 நீதிபதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்நீதிமன்றத்தையும் இதன் கொள்கைகளையும் சில அங்கத்துவ நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. நாடுகளிடையே ஏற்படும் பிரச்சினைகளை இம்மன்றம் தீர்த்துவைக்கும். ஆனல் சட்டத்தை மீறியவர்களை விசாரணைக்கு அழைப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை. இரு தரப்பினரும் விரும்பித் தமது பிரச்சினைகளை சமர்ப்பித்தால் மட்டுமே இம்மன்றம் விசாரித்தும் தீர்ப்பு வழங்க முடியும்.

தர்மகர்த்தா சபை

சுய உரிமையற்ற நாடுகளை ஆட்சி செய்யும் நாடுகளின் அறிக்கைகளைப் பார்வையிடுவதுடன் அவை சுதந்திரம் பெறவும் மனிதாபிமானத்துடன் நடாத்தப்படவும் வழிவகைகளைக் கைக்கொள்வது இதன் நோக்கம்.

தலைமைச் செயலகம்

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் நியூயோர்க் நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. கட்டிடமும் நிறுவப்பட்டிருக்கும் இடமும் எல்லா அங்கத்துவ நாடுகளுக்கும் உரிய பொது இடம். இத் தாபனத்தை செயற்படுத்துவதற்கு சகல அங்கத்துவ நாடுகளும் நிதியுதவியளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாட்டின் பிரதிநிதியும் இத் தலைமைக் காரியாலயத்தில் கடமையாற்ற நிரந்தரமாக நியமிக்கப்படுவர். பொதுச் செயலாளரே பிரதான உத்தியோகஸ்தர். ஏனைய நிறுவனங்களுக்கு அதன் நடவடிக்கைகளைச் செயற்படுத்த இக்காரியாலயம் அவ்வப்போது கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கும்.

சமாதானத்தைப் பேணுவதற்காக இத்தாபனம் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை செயற்படுத்துவதற்கென பாதுகாப்புப் படையொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கத்துவ நாடுகளால் அனுப்பப்படும் படைகள் இத்தாபனத்தின் ஆணைப்படி சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்.

இத்தாபனத்தினுலும் இதனேடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களாலும் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்களை செயற்படுத்துவதற்கு ஒரு நிருவாக சேவை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் அங்கத்துவ நாடுகளின் பிரஜைகள் இடம்பெறுவர். இதைத் தவிர பல்வேறு துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற சிறப்பறிஞர்களும் இத்தாபனத்திலும் இதன் இணைப்பு நிறுவனங்களின் கிளைகளிலும் கடமையாற்றுகிருர்கள்.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் முன்னேற்ற நடை

சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதும் வறுமையைப் போக்குவதும் முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டது இந்நிறுவனம். *1945*-ம் ஆண்டு இது நிறுவப்பட்டு *34* ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகப்போகின்றது. உலக நாடுகள் பல்வேறு நோக்கங்கள், கொள்கைகள் உடையனவாக பிளவுபட்டிருந்தாலும் அந்நாடுகளனைத்தும் இத்தாபனத்தின் கீழ் சமாதான முறையில் கருமமாற்றுகின்றன. நாடுகளிடையே தோன்றிய பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைத்து சமாதானத்தைப்பாதுகாப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியடைந்துள்ளது. சில பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியாதபோது சபை கூடி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

போர் நிறுத்தம் செய்து உலக அமைதியைப் பாதுகாத்துள்ளது. நாடுகளுக்கிடையே முன்னைய காலங்களில் இருந்ததைவிட நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்தாபனத்தின் இணைப்பு நிறுவனங்கள் மூலம் உலகநாடுகளின் வறுமையை நீக்குவதற்குப் பெருமளவு சேவை செய்துள்ளது.

அணுசக்திஉற்பத்தியை குறைப்பதற்கென 1946-ஆம் ஆண்டு அணுசக்தி ஆணைக்குழு அமைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அணுசக்தியைக் குறைக்கும் வேறொரு ஆணைக்குழுவும் அமைக்கப்பட்டது. ஆயினும் அமெரிக்கா, ருஷியா ஆகிய இரு நாடுகளிடையே நிலவிய வேற்றுமையால் இக்குழு சிறந்த முறையில் செயற்படாது போக 1955-ல் படைக்குறைப்பு ஆணைக்குழு என்ற பெயரில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. ஆனல் ருஷியா தன்னுடைய படைகலன்களை ஏனையநாடுகள் அறிந்து கொள்வதை விரும்பாது இக்குழுவிலிருந்து வெளியேறிவிட்டது. பின்னர் 1958-ம் ஆண்டு அணுசக்தி பரிசோதனையைத் தடுக்க ஜெனிவாவில் கூடி, 10 நாடுகளின் குழு அமைக்கப்பட்டது. ஆயினும் அணுசக்திப் பரிசோதனையையும், அணு ஆயுத உற்பத்தியையும் தடுக்க முடியவில்லை.

மத்திய கிழக்கில் சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு ஐ. நா. படையை ஈடுபடுத்தி, யுத்தங்களைத் தடுத்துள்ளது. அரபு யூத யுத்தங்கள் இவ்வாறு தடுக்கப்பட்டன. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் காஷ்மீரில் யுத்தம் செய்வதைத் தடுத்துள்ளது. கொரியாவில் நடைபெற்ற சண்டையை நிறுத்தியதுடன் லெபனன், சிகிரியா, ஈரான் ஆகிய நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் கொடுத்தது. லெபனன் பகுதிகளிலிருந்து இஸ்ரவேலின் படைகளை வெளியேற்ற ஐ. நா. படைகளை அனுப்பி உதவியது.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உலகில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் உலக நாடுகளின் வறுமையைப் போக்கிப் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சிக்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டுள்ளது. இலங்கை இத்தாபனத்தினல் அடைந்துவரும் நன்மைகளை ஆராய்வோம். இத்தாபனத்தின் தேசிய மத்திய நிலையம் இலங்கையிலுள்ளது. இம்மத்திய நிலையத்தினூடாகவே எமக்குதவிகள் கிடைக்கின்றன. யுனெஸ்கோ, உலக சுகாதார நிறுவனம் போன்ற இணைப்பு நிறுவனங்களின் உத்தியோகஸ்தர்களும், நிபுணர்களும் இங்கு கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவிகள் பல செய்து வருகிறார்கள்.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் இணைப்பு நிறுவனங்கள் சகல அங்கத்துவ நாடுகளிலும் இருக்கின்றன. இவை அந்தந்த நாடுகளின் பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்கின்றன. இந்நிறுவனங்கள் சாதி, மத வேற்றுமையின்றி நாட்டு மக்களின் பிரச்சனைகளை மனிதாபிமானமான முறையில் தீர்த்து வைப்பதுடன் உலக நாடுகளில் செல்வம் நிறைந்த நாடு, வறுமைமிக்க நாடு என்ற பேதத்தை நீக்குவதையும் தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளுக்கு உதவுவதன் மூலம் பல நாடுகளை முன்னேற்றமடைய வைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டும் வருகின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தில் சில குறைகள் உள்ளன. எனினும் இதுவே மனித குலத்தை அழியாமல் காக்கும் ஒரே அரண். உலக சமாதானத்தின் காவலன் என்று இது எல்லாராலும் கருதப்படுகின்றது.

வேறு சர்வதேச அமைப்புக்கள்

போர்களிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்காக உலக நாடுகள், பல தாபனங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன. பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்காகவும் பல சர்வதேச அமைப்புக்கள் இன்று இயங்கி வருகின்றன. அவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

1. நேட்டோ (வட அத்திலாந்திக் ஒப்பந்தத் தாபனம்) – ருஷியாவினதும் அதனைச் சார்ந்த நாடுகளினதும் படையெடுப்புகளிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் 'நேட்டோ' தாபனத்தை நிறுவினர்.

1939-ம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் செய்துகொண்ட வட அத்திலாந்திக் உடன்படிக்கையின்படி போராயுதங்களை பெருமளவில் உற்பத்தி செய்தன. இதன் பயனாக வட அத்திலாந்திக் தாபனம் (நேட்டோ) என்ற அமைப்பை நிறுவின. இதன் தலைவர் அமெரிக்கத் தளபதி. முதன் முதல் இப் பதவியை வகித்தவர் ஜெனரல் ஐசன் ஹோவர். இந்த ஸ்தாபனத்தின் இராணுவத் தலைமையகம் பாரிஸ் நகரில் அமைந்திருந்தது. இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கம் யாதெனில் இந்த அமைப்பிலுள்ள நாடுகளை ருஷியாவின் படையெடுப்புகளில் இருந்து பாதுகாப்பதாகும். இதில் அங்கம் வகித்த நாடுகள் அனைத்தும் ருஷியாவிற்குப் பயந்து

பாதுகாப்பை நாடியே இவ்வமைப்பில் சேர்ந்தன. பிரித்தானியா பிரான்ஸ், இத்தாலி, போத்துக்கல், பெல்ஜியம், நோர்வே, ஜெர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசு என்பன முதலில் இதில் அங்கம் வகித்தன. பல நாடுகளின் வீரர்கள் ஒன்றிணைந்து செயல்படக் கூடிய முறையில் இந்தத் தாபனம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு நாட்டின்மீது வேறொரு நாடு போர் தொடுத்தால் ஏனைய நாடுகள் தம்மீது ஏற்படுத்தப்பட்ட போராகக் கொண்டு அந் நாட்டுக்கு உதவவேண்டும். அங்கத்துவ நாடுகளின் சுதந்திரம், பாதுகாப்பு, அமைதி என்பனவற்றை எல்லா அங்கத்துவ நாடுகளும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பது இதன் முக்கியமான கொள்கையாகும்.

2. வார்சோ ஒப்பந்தத்தாபனம் - வார்சோ ஒப்பந்தம் வட அத்திலாந்திக் தாபனத்திற்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்டது. இதனை ரூஷியா, ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ் நாடுகளைச் சேர்த்து உருவாக்கியது. ரூஷியா, கிழக்கு ஜேர்மனி, போலந்து, ருமேனியா ஹங்கேரி, செக்கோசிலோவாக்கியா ஆகிய நாடுகள் இதில் அங்கம் வகித்தன. இந்நாடுகள் தமது இராணுவப் படைகளைப் பெருக்குவதற்கு ரூஷியா ஆதரவளித்தது. அங்கத்துவ நாடுகளதும் ரூஷியாவின் சேனையையும் வார்சோ ஒப்பந்தம் ரூஷியாவின் தலைமையின் கீழ் இயங்கும் மிகப்பெரிய இராணுவ அமைப்பாக இயங்கக் கூடிய முறையில் ஒன்று சோந்தது யூகோசிலாவியா இதில் சேர மறுத்து விட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இதன் அங்கத்துவ நாடுகளின் சுதந்திரம், பாதுகாப்பு, அமைதி என்பனவற்றை எல்லா அங்கத்தவ நாடுகளும் சேர்ந்து பேணுவதுடன் ஒரு நாடு தாக்கப்படுமாகில் ஏனைய நாடுகள் உதவி செய்து அந்நாட்டைக் காப்பதும் ஆகும்.

3, அரபு நாடுகளின் சம்மேளனம்-ஐரோப்பிய நாடுகள் தமது பாதுகாப்பிற்காக தாபனங்களை அமைத்துத் தமது பாதுகாப்பைப் பெற்றது போல ஆசிய நாடுகளும் பாதுகாப்பிற்காகச் சில உடன்படிக்கைகளைச் செய்துள்ளன. சோவியத் ஐக்கிய நாட்டிற்கு அருகிலிருந்த துருக்கி, ஈராக், ஈரான், பாக்கிஸ்தான் ஆகியன சோவியத் வல்லரசிற்கு அஞ்சி (ரூஷியா), பிரித்தானியாவிடம் தமக்குப் பாதுகாப்புக் கோரி பாக்டாட் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டன.

4. சியாட்டோ தாபனம் - கொம்யூனிஸ்ட் தேசங்கள் தம்மைத் தாக்கும் என அஞ்சி அவுஸ்திரேலியாவும், நியூசிலாந்தும்

பசுபிக் கிழக்குத் தெற்கு எல்லைகளிலுள்ள சில தேசங்களும் பரஸ்பர உதவி அளிக்கும் நோக்குடன் ('தென்கிழக்காசிய உடன்படிக்கை ஸ்தாபனம்') சியட்டோ என்னும் ஸ்தாபனத்தை நிறுவினர்.

எஞ்சிய ஆசிய நாடுகள் நடுநிலமை வகித்தன. இவை நேரு வழிகாட்டிய 'பஞ்சசீலக்' கொள்கையைப் பின்பற்றின. இவ்வாறு ஆசிய நாடுகளும் போர்களிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக ஸ்தாபனங்களை தோற்றுவித்து தமக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தன. இத்தாபனங்கள் எதிரியைக் கூட்டாக எதிர்ப்பதையே முக்கிய நோக்கமாக கொண்டிருந்ததுடன் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கும் ஒத்துழைத்தன.

5. பொருளாதார ஒத்துழைப்பு நிறுவனங்கள் — இரண்டாம் உலகப் போரின்போது பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரம் சீரழிக்கப்பட்டிருந்தது. இந் நாடுகளின் சீரமைப்பிற்காக வேறு வல்லரசு நாடுகள் ஒத்துழைப்பளித்து இந் நாடுகளைச் சீரமைத்தன. இவ்வாறு பொருளாதார வளம்மிக்க நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் சீரழிந்திருந்த நாடுகளுக்கு ஒத்துழைப்பு அளிப்பதற்கெனப் பல திட்டங்களை உருவாக்கின. அவ்வாறான திட்டங்களின் நோக்கம், பயன் என்பன பற்றிக் கற்போம்.

(1) மார்ஷல் திட்டம்

இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்ததும் இப் போரினால் சீரழிந்த நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுவதற்கு அமெரிக்கா முன்னின்றது. அமெரிக்க இராச்சியச் செயலாளர் (Secretary of State) ஜோர்ஜ் காட்லெட் மார்ஷல் ஐரோப்பிய மீட்சித்திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்தார். இத்திட்டத்தை இவர் தயாரித்தமையால் இவரது பெயரால் மார்ஷல் திட்டம் எனப்படுகின்றது. இத்திட்டமூலம் சுதந்திர ஸ்தாபனங்களை வளர்க்க எண்ணி 1947ம் ஆண்டு ஐரோப்பிய பொருளாதார அமைப்பைப் பாரிஸில் கூடிய 16 நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இத் திட்டத்தின் பெரும்பகுதியை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அமெரிக்கா ஏற்றுக் கொண்டது. இத்திட்டத்தின் நிதி பல்வேறு சிறந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இத் திட்டத்தில் சேர்ந்துகொண்ட 15 நாடுகளுக்கும் அளிக்கப்பட்ட நிவாரணங்களுக்காகச் செலவிட்ட தொகையின் 80% இனமாகக் கொடுத்து மிகுதியைக் கடனாகக் கொடுத்துதவியது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(2) சிவ்கொன் திட்டம் (நான்கு அம்சத்திட்டம்)

1948-ம் ஆண்டு ஜனதிபதியாகப் பதவியேற்ற நூமன் என்பவர் மார்ஷல் திட்டம் உலகின் தேவைகள் முழுவதையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய திட்டமல்லவென அபிப்பிராயம் கொண்டு சிவ்கொன் திட்டத்தை வெளியிட்டார். குறிப்பிட்ட 16 நாடுகளுக்கு மட்டுமன்றி பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கி உலகிலிருக்கும் நாடுகள் அனைத்துக்கும் அமெரிக்க அரசாங்கமும் தனியார் நிறுவனங்களும், நிதி உதவியையும், தொழில் நுட்பம் போன்ற பல்வேறு உதவிகளையும் வழங்குவதுடன் அந்நாடுகளின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென அத் திட்டத்தை வகுத்தார். இத்திட்டம் உலக நாடுகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கவும் உதவுமென இவர் அபிப்பிராயப்பட்டார், மார்ஷலுடைய திட்டத்திலும் பார்க்க இத் திட்டம் பரந்தளவு உதவும் நோக்குடன் வரையறுக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தை அமெரிக்க அரசாங்கமும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் வரவேற்றது. இவற்றைத் தவிர அமெரிக்கா பல முன்னேற்றமடையாத நாடுகளின் இராணுவ உதவிக்காகவும் பல கோடி ரூபாவைச் செலவு செய்துள்ளது.

அமெரிக்கா இத்திட்டத்தின் பின்னர் ஐக்கிய நாடுகளின் கிளை தாபனங்கள் மூலம் உலக நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், உலக நாடுகளின் அமைதிக்காகவும் பல உதவிகளைச் செய்துள்ளது.

(3) கொழும்புத் திட்டம்

இத்திட்டத்தை பிரித்தானிய பொதுநலவமைப்பு நாடுகளின் ஆலோசனைக் குழுவினர் 1950-ம் ஆண்டு சிட்னி, கொழும்பு, லண்டன் ஆகிய இடங்களில் கூடித் தெற்கு, தென் கிழக்கு ஆசியாவின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக வகுத்தனர். ஆசிய நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கு உதவுவதுடன் இதன் அங்கத்துவ நாடுகளின் தொழில் நுட்பத் துறையை இந்நாடுகள் ஒன்று சேர்த்து வளர்ச்சியடையச் செய்வதும் இதன் நோக்கமாகும்.

தொழில்நுட்ப உதவியளித்த நாடுகளின் கூடியளவு உதவியளித்த நாடு அமெரிக்காவாகும். தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருந்த அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு இத் தொழில் நுட்ப உதவியால் பெரும் பயன் விளைந்துள்ளது. 1964—65-ம் ஆண்டு வரை இத் திட்டத்தின் கீழ் பெருமளவு தொகையினர் தொழில் வல்லுனர்களிடம் பயிற்சி பெற்றதுடன் 4920 இடங்களில்

தொழில் நுட்பப் பயிற்சிக்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டு உறுப்பு நாடுகளுக்குப் பலகோடி பவுண் பெறுமதியான தொழில் நுட்பக் கருவிகள் வழங்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தினுல் மருத்துவம், சுகாதாரக் கல்வி, தொழில், வணிகம், போக்குவரத்து, நீர்ப்பாசனம், தபால் தந்தி, உணவுற்பத்தி, விவசாயம் என்பன போன்ற துறைகளுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளன.

உற்பத்தி பெருகவும், பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடையவும் கொழும்புத்திட்டம் அங்கத்துவ நாடுகளுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளது. தெற்கு, தென்கிழக்காசிய நாட்டுமக்கள் வறுமையிலும் தாழ்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்திலும் இன்று இருக்கிறுர்கள் இத்திட்டத்தின் நோக்கம் முழுமையாக வெற்றியடையவில்லை. ஆயினும் பல நாடுகள் இத்திட்டத்தால் தொழில் நுட்பக்கல்வி, பொருளாதாரம் என்பவற்றில் பெருமளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

தெற்காசியா, தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் சமூக பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் 1951-ம் ஆண்டு ஏழு பொதுநல நாடுகள் சேர்ந்து ஏற்படுத்திய கொழும்புத் திட்டத்தில் இன்று ஈரான், கொரியா, பிஜி, மாலைதீவு ஆகிய நாடுகளுட்பட மற்றும் பல நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன.

(4) ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமூகம்

ஐரோப்பிய நாடுகள், பல நூற்றுண்டுகளாகப் போரிட்டு வந்தமையால், இப்பொருளாதாரச் சமூகத்தையமைக்க முடியவில்லை. பல அறிஞர்கள் ஐக்கிய ஐரோப்பாவை உருவாக்க முயன்று தோல்வி கண்டார்கள். இரண்டாம் உலகப்போரின் பின் உலக நாடுகளிடையே அமெரிக்காவும், ருஷியாவும் வல்லரசாக வளர்ந்து நின்ற அதேவேளை ஐரோப்பிய நாடுகள் சீரழிந்த நிலையில் இருந்தன. அரசியல், பொருளாதாரத்துறையில் தம்மிடையே ஒற்றுமையேற்பட்டால்தான் மீண்டும் தாம் சிறந்த நிலைமையடையலாமென உணர்ந்தன. இவ்வுணர்ச்சியே ஓர் இயக்கமாக உருவானது.

இவ்வாறுன ஒரு பொருளாதாரச் சமூகம் உருவாவதற்கு முன்னேடியாகப் பிரான்ஸ் நின்றது. 1950-ஆம் ஆண்டு இரண்டு முக்கிய தொழில்களான நிலக்கரி, எஃகு உற்பத்தித்துறைகளில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரான்ஸ், மேற்கு ஜேர்மனி, பெல்ஜியம், லக்செம்பர்க், நெதர் லாந்து. இத்தாலி ஆகிய ஆறு ஐரோப்பிய நாடுகளும் பாரீஸில் கூடி தாம் ஒன்றிணைந்து இத்துறைகளில் செயற்படுவதென ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள். இது ஷுமான் (Schuman) திட்டம் எனப்படும். இத் திட்டத்தில் ஓரளவு வெற்றி பெற்ற தால் இத்திட்டத்தின் பயனாக 1950-ம் ஆண்டு ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமூகம் என்ற நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமூகத்தின் நோக்கம் பொரு ளாதார ஒருமைப்பாட்டின் மூலம் அரசியல் ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குவதுமாகும். இந்நிறுவனத்தின் நிருவாகத்தில் உறுப்பு நாடுகளின் அமைச்சர்களைக்கொண்ட குழு, நிருவாகக் கொமிசன் உறுப்பு நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களினால் நியமிக்கப்பட்ட 132 அங்கத்தவர் கொண்ட சபை, நீதிமன்றம் என்பன இடம் பெற்றன. இந்நிறுவனத்தைப் போல் ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தையும் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரத்தைச் சீர்படுத்தியது.

இப்பொருளாதாரச் சமூகத்தின் உறுப்பு நாடுகள் ஆறும் ஒருவர் மீது ஒருவர் விதித்து வந்த சுங்கவரிகளை நீக்கித் தடை யற்ற வர்த்தகச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் இச் சமூகத்தில் அங்கம் வகிக்காத ஏனைய நாடுகள் மீது இந்த ஆறு நாடுகளும் ஒரேவிதமான சுங்கவரி விதிக்கும் வர்த்தகக் கொள்கையைக் கைக்கொண்டன. அத்தோடு இந்த ஆறு நாட்டுத் தொழிலாளர் களும் இந்த ஆறு நாடுகளுக்குள்ளும் தடையின்றிச் சென்று வேலைவாய்ப்புக்கள் பெறலாமென்றும் தொழிலதிபர்கள் உறுப்பு நாடுகளுள் விரும்பிய நாட்டில் முதலீடு செய்யவும் உரிமையளிக் கப்பட்டது நாணயச் செலாவணி, வங்கி நடைமுறை, போக்கு வரத்துத்துறை, வரிவிதிப்பு முறை என்பனவற்றில் உறுப்பு நாடு கள் யாவற்றிலும் ஒரே முறை கைக்கொள்ளப்பட்டது. விவசா யத்துறையிலும் ஒரே வகையான விலைக்கொள்கை கைக்கொள் ளப்பட்டது.

பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்பட்ட ஐக்கியம் அரசியல் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்க ஏதுவாக அமைந்தது. அமெரிக்கா, ரூஷியா போல் இந்நிறுவனமும் மூன்றும் அரசியல் சக்தியாக இடம்பெற உறுப்பு நாடுகள் விரும்பின. பிரித்தானியா இதில் முதலில் சேரமறுத்தது. இப்பொழுது சேர்ந்துள்ளது. ஐரோப்பி யப் பொருளாதாரச் சமூகம் 6 நாடுக்ளின் அமைப்பாக இருந் தாலும் இந்த உறுப்பு நாடுகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் முன்பிருந்த

ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு இணைப்பு உறுப்பு நாடுகள் என்ற தகுதி வழங்கி அவற்றுடனும் பல பொருளாதார ஒப்பந்தங்கள் செய் திருக்கின்றன. இந்நாடுகளுக்கெல்லாம் பல பொருளாதார உதவி கள் வழங்கியது. துருக்கி, கிறீஸ், ஈரான், இஸ்ரவேல் என்பன இவ்வாறான உதவிகள் பெற்றுப் பயனடைந்த நாடுகளில் குறிப் பிடத் தக்கனவாகும்.

சுங்க வரிகளை நீக்கித் தடையற்ற வர்த்தகத்தை தமக்குள் வளர்த்துக் கொண்டதால் இப்பொழுது ஆறு நாடுகளினதும் பொருளாதாரம் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. மொழி. இனம், பண்பாடு என்பன ஒற்றுமைக்குத் தடையல்ல என்பதை ஐரோப்பிய பொருளாதாரச் சமூகம் என்னும் நிறுவன ஒரு மைப்பாடு உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

(5) உங்டாட் நிறுவனம்

(இதுகுறித்து ஏற்கனவே விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது)

(6) ஒபெக் நிறுவனம்

அரபுநாடுகளிலுள்ள பெற்றோலியம் உற்பத்தி செய்யும் எல்லா எண்ணெய் நிறுவனங்களும் வெளிநாட்டினர் கட்டுப் பாட்டில் இருக்கின்றன. எனவே, அரபுநாடுகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருவாய் மிகக் குறைவாகவருவதாக உணர்ந் தன. அதன் விளைவாக 1960-ம் ஆண்டு ஈரான், வெனசுவெலா, சவுதி அரேபியா ஆகிய நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு இணைப்பு நிறுவனத்தை நிறுவின. அதுதான் 'பெற்றோலியம் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளின் நிறுவனம்(OPEC–Organisation of Petroleum Exporting Countries) ஆகும். அதனை 'ஒபெக்நிறுவனம்' என்பர். இன்று இந்த நிறுவனத்தில் குவைற், ஈரான், லிபியா ஆகிய நாடுகளும் இருக்கின்றன. வெனசுவெலா அரபு நாடல்ல. எனி னும், அரபுநாடுகளில் நிலவிய நிலைமையே அந்நாட்டிலும நிலவி யதால் ஒபெக் நிறுவனத்தில் சேர்ந்துள்ளது. இந்நிறுவனம் 1970-71-ல் ஒரு பீப்பா எண்ணெயின் விலையை 72% உயர்த்தி யது இந்த விலையுயர்வு காலத்திற்குக் காலம் அதிகரித்து வரு கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிறுவனத்தின் விளை வாக மத்திய கிழக்கு நாடுகள் இன்று உலகின் செல்வம்மிக்க சில நாடுகளாக மாறி வருகின்றன.

உலகநாடுகளிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பல ஒத்துழைப்பு நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விசேட துறைகளுக்கென செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சர்வதேச தொலைத்தொடர்புச் சேவை, சர்வதேச அஞ்சல் சேவை என்பன போன்ற ஒத்துழைப்புச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் நோக்கம் செயல் பற்றி ஆராய்வோம்.

(1) செஞ்சிலுவைச் சங்கம்

1859-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 14-ம் திகதி 'சால்பெரினு' என்ற ஊருக்கருகில் மூன்றும் நெப்போலியனுக்கும் (பிரான்ஸ் மன்னன்) பிரான்சிஸ் ஜோசப்பிற்கும் (ஆஸ்திரியா மன்னன்) இடையில் நடாத்திய .போரில், காயம் பட்டுக் குற்றுயிராகப் போர்க்களத்தில் அன்றிரவு கிடந்து அல்லற்பட்ட போர்வீரர்களை ஹென்றி டுனன்ட் (Hentry Dunant) என்னும் சுவிட்சலாந்து வங்கி முதலாளி கண்டு மனமிரங்கி தன் ஊருக்குச் சென்று சிலரை அழைத்துவந்து போர்வீரர்களுக்கு வேண்டிய முதலுதவிகளைச் செய்தார். பின்னர் 1864-ம் ஆண்டு 'சவால் பெரினு நினைவுகள்' என்னும் நூலை எழுதினார். இந்நூலில்தான் போர்க்களத்தில் கண்ட காட்சியை மட்டுமன்றி இனி வருங்காலத்தில் போர்க்களத்தில் காயமுறுவோருக்கும் நோயாளிகளுக்கும் உதவி புரிவோருக்கு நாட்டில் சங்கங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இச்சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து செயல்பட ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டுமெனவும் எழுதினார். இந்நூலே செஞ்சிலுவைச் சங்கம் தோன்றுவதற்கு அடிகோலியது.

கஸ்டாவ் மாய்னியர் (Gustave Maynier), ஜெனரல் டியூபூர் (General Dufoeur) டாக்டர் ஆப்பியா (Dr. Appia) டாக்டர் மோனுவர் (Dr. Maunoir) என்னும் நால்வரை அங்கத்தவராகவும், ஹென்றிடுனன்ட்டைச் செயலாளராகவும் கொண்ட ஒரு குழு ஜெனீவாவில் நிறுவப்பட்டது. ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளின் அரசர்களை நேரில் கண்டு டுனன்ட் இக் குழுவின் நோக்கங்களை விளக்கியதன் பயனாக 1863-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 26-ம் திகதி 16 நாடுகளின் 30 பிரதிநிதிகள் மகாநாடு கூடப்பட்டது. இவர்கள் ஐவர் குழுவின் கொள்கையை ஏற்றுத் தமது நாட்டில் தேசிய உதவிச் சங்கங்களை நிறுவினர். 1864-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 22-ம் திகதி சுவிட்சலாந்து அரசாங்கம் கூடியது. இதில் அமெரிக்காவும், 13 ஐரோப்பிய நாடுகளும் கலந்துகொண்டன. இம்மகாநாட்டின் விளைவே முதல் ஜெனீவா உடன்படிக்கையாகும். இதன்படி காயமுற்ற வீரர்கள்

தம்மவர், வேற்றுநாட்டவர், எதிர்நாட்டவர் என்ற பாகுபாடின்றி சிகிச்சையளிக்க வேண்டும். இராணுவ மருத்துவ நிலையம், மருத்துவர்கள் ஆகியோர் மீது தாக்குதல் நடத்தக் கூடாது. நோயுற்றோர், அனைவருக்கும் சிகிச்சையளிக்க வேண்டும். வெள்ளைத் துணியில் செஞ்சிலுவை பதிக்கப்பட்ட சின்னம இப்பணியின் சின்னமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது துருக்கி, எகிப்து, ஈராக், ஜோர்தான், சிரியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் செஞ்சிலுவைக்குப் பதிலாக செவ்விளம்பிறைச் சின்னத்தையும், ஈரான் செஞ்சிங்கமும் சூரியனும் உள்ள சின்னத்தையும் கொண்டுள்ளன.

உலக நாடுகளிடையே இதன் கொள்கை பரவியதன் பயனாக 74 நாடுகளில் தேசிய செஞ்சிலுவைச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1899-ஆம் ஆண்டு தரைப்படைச் சண்டைக்கு மட்டுமன்றி கடற்படைச் சண்டையிலும் உதவியளிக்கலாமென ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1929-ம் ஆண்டின் போரில் சிறைப்பட்ட கைதிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதும், 1949-ல் போர்க்காலத்தில் காயமுற்ற வீரர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஏனையோருக்கும் பாதுகாப்பளிக்கலாமெனவும் சங்கம் தனது வேலைகளையும் விரிவுபடுத்திக் கொண்டது. 1-ம், 2-ம் உலகமகாயுத்தங்களின் பின்னர் இச் சங்கம் அமைதிக்காலப் பணியாக அந்த நாட்டு மக்களின் சுகாதாரம் பேணுதல், நோயைத் தடுத்தல், எதிர்பாராத விபத்துக்களால் துன்புறுவோரின் துயர் நீக்குதல் ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் பணியாற்றி வருகிறது.

உலக நாடுகளிடையே செஞ்சிலுவைச் சங்கங்களின் அமைப்பு முறையை ஆராய்வோம். செஞ்சிலுவைச் சர்வதேசக் குழுதான் முதலில் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தை தோற்றுவித்ததுடன் இதன் கோட்பாடுகளையும் கவனித்து வருகிறது. இது ஒரு நிலைக்குழுவாகும். இதன் அலுவலகம் ஜெனிவாவில் உள்ளது. இது ஜெனிவா உடன்படிக்கையை நடைமுறைப்படுத்த உழைக்கிறது.

செஞ்சிலுவைச் சங்கங்களின் கூட்டுக்கழகம்: இது அந்தந்த நாடுகளிலுள்ள தேசிய சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுகிறது. அங்கங்களாயுள்ள சங்கங்களின் உரிமைபெற்ற பிரதிநிதியாக இயங்குகிறது. எல்லா தேசியச் சங்கங்களுக்கும் காப்பாக இருந்து நலன்களை வளர்க்கிறது.

தேசிய செவ்விளம்பிறை, செஞ்சிங்க சூரிய சங்கங்கள்: இவை அந்தந்த நாட்டுத் தேசிய சங்கங்கள். இவற்றின் தொண்டர்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொதுச் சுகாதார அதிகாரிகளுக்கு, இராணுவ மருத்துவர்களுக்கு அங்கீகாரம் பெற்ற உதவியாளர்களாக இருப்பர். போராலும் இயற்கையாகவும் ஏற்படும் கஷ்டங்களின் போது மக்களுக்கு உதவி புரிகிறது.

சர்வதேச செஞ்சிலுவை மகாநாடு: இது நான்கு ஆண்டுக்கொருமுறை கூடுகிறது. இது சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கங்களினதும், செஞ்சிலுவை சர்வதேச குழுவினுடையதும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக மகாநாடு கூடுகிறது.

சர்வதேச செஞ்சிலுவையின் நிலையான குழு: இக்குழு செஞ்சிலுவையின் சர்வதேசக் குழுவினாலும், செஞ்சிலுவைச் சங்கங்களின் கூட்டுக் கழகத்தினாலும், சர்வதேச செஞ்சிலுவை மகாநாட்டினாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட அமைப்பாகும், சர்வதேச சங்கங்களுடைய முயற்சிகளை இணைத்து ஒருமைப்படுத்துகிறது.

(2) சர்வதேச தொலைத் தொடர்புச் சேவை

ஜெனிவாவில் இதன் தலைமைக் காரியாலயம் அமைந்துள்ளது. இச்சேவை 1865-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1949 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஆதரவு அளித்து வருகின்றது. உலகநாடுகள் அனைத்துக்குமிடையே தொலைத் தொடர்புச் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பது இதன் முக்கிய நோக்கம். இது நாடுகளிடையே தொலைத் தொடர்புச் சேவையை விஸ்தரித்தும் வருகிறது. இது பல தொழில் நுட்ப ஆய்வுகளை நடாத்தி அவற்றை உலக நாடுகளிடையே செயல் முறையில் நடைபெற வழிவகுக்கிறது. தந்தி, தொலைபேசி, வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றை தொழில் நுட்பத்தில் மேலும் உலக நாடுகளிடையே விஸ்தரித்து செயற்படுத்துகிறது. இதன் தலைமைக் காரியாலயத்தில் ஐந்து வருடத்திற்கொருமுறை கூட்டம் நடைபெறுகிறது.

4195 c.c

சர்வதேச அஞ்சல் சேவை

சுவிற்சலாந்தில் அஞ்சல் சேவை அதிகாரிகளின் கீழ் சர்வதேச அஞ்சல் சேவையின் இயக்குனர்கள் இயங்கி வருகிறார்கள். இச்சேவை 1815-ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையுடன் 1948-ல் ஓர் உடன்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டு

118651

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிவியல்,
சமூகவியல்
உண்மைகளை
யாவரும் புரிந்து
கொள்வதற்கு
உதவும் சிறு நூல்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org